

Domssager Højesteret 1863

Trykt hæfte

[Oversigtsbilleder](#)

Modtaget d. 11. Februar 1863. Afsendt d 28. Februar

Justitsraad Edv. Buntzen

contra

- 1) Arrestanten **Martinus Adolph Eckmann** eller **Eckmann** eller **Martinus Adolph Eliassen Eckmann** eller **Eckmann**.
- 2) Arrestantinden **Maren Kirstine Pedersen** eller **Petersen** eller **Pedersdatter**.
- 3) Arrestanten Johan Elias Eckmann eller **Echmann** og de Tiltalte
- 4) **Ane** eller **Anne Johanne Hansdatter**, Husmand Peder Larsens Hustru, samt
- 5) **Lars Henrik Henriksen**, der tiltales:

Nr. 1 for at have bibragt sin afdøde Hustru Oline Marie Olsen Arsenik og derved fremkaldt hendes død samt Hoer og for Overtrædelse af et Entholdelsesdecret;

Nr. 2 for at have tilraadet til Giftmord, for Tyveri, Overtrædelse af et Entholdelsesdecret samt urigtig Udlæggelse af Barnefader;

Nr. 3 for Meddeelagtighed eller Medvideri i Giftmord;

Nr. 4 for Tyveri eller ulovlig Omgang med Hittegoods og

Nr. 5 for Overtrædelse af Bestemmelserne i Forordningen af 1ste April 1796.

1849. Marts 23. D. p. 62. **Daabsattest** . M. K. Pedersen født den 24. Juni 1834.

1852. Mai 24. I. p. 47. **Middelfart Kjøbstads Extraretsdom**. J. E. Eckmann dømt efter Frdn. 4. October 1833 § 6 og § 17, for Overfald paa en Postillon og Fornærmelse mod Postfører og Politibetjent til 40 Rd. Mulct.

1853. Septbr. 10. H. p. 369. Allerhøieste Resolution. **M. A. Eckmann** efter Konens Forbøn – fritaget for Straf for det af ham med C. M. Adolphsen begaaede Hoer.

1855. Septbr. D. p. 15. **Skrivelse** fra Capellan Wiberg. At Maren Kirstine Larsen har født et Barn den 26. August, hvortil Smed Ad. Eckmann af Naarup er udlagt som Fader.

1855. October 10. D. p. 1. **Odense Herreds Politiret**. Forhør

2. **Maren Kirstine Pedersen**, tjent hos Madame Crone til 28. August; Smed Eckmann er ikke Fader, besvangret af en Vognsmandskarl fra Middelfart.

5. **Martinus Adolph Eckmann** nægter at have havt Omgang med Forrige.

6. Forhøret sluttet.

Side 2.

1855. Novbr. 20. D. p. 21. **Forhør.**

25. **Maren Petersen** tilstaaer nu, at hun for Præsten har nævnt Martin Eckmann som Barnefader – men urigtigt.

M. A. Eckmann –

26. Maren tjener ham nu.

1855. Decbr. 14. D. p. 39. **Forhøret** cont.

42. Huusmand **P. Larsen** af Naarup – Eckmanns Forhold til Datteren siden 1854 Sommer – ved Efteraaret 1854 tog hans Datter mod hans Villie Tjeneste hos Snedker Eckmann i Middelfart, Broder til Smeden, og da Comparenten omtrent for 1 Aar siden af en god Ven blev underrettet om, at Eckmann og hans datter vilde flygte ud af Landet, reiste Comparenten til Assens – nedlagde Forbud

43. Paa Hjemveien mødte han Madame Eckmann, som kørte efter Assens – kom hun til Madam Crone – da Comparenten var bleven underrettet om, at han Datter havde født et levende Barn, tog han Dagen efter derud med sin Hustru, og da han spurgte Datteren, som endnu laae i Sengen, hvem der var Fader til hendes Barn, svarede hun, at det var Smeden –

44. Nogle Dage efter tog hun lige herfra Byen til Smeden Eckmann – Konen døde Under idelige Opkastelser.

45. **Anne Johanne Hansdatter**, Forriges Hustru, som Forrige.

J. P. Barløse –

47. I den Tid M. Kirstine tjente her i Byen, var Smeden ofte her i Byen, og vel ogsaa opholdt sig her Natten over, - Comparenten har nok hørt omtale, at Eckmann levede et ulykkeligt Samliv med sin Hustru og at dette ulykkelige Samliv blev endnu ulykkeligere efter Mandens Flugt til Assens – Nogle Dage før Konens Død

48. var hun med Eckmann i Comparentens Hus. Trakteret med en halv Kylling og 1 Glas Portviin.

1855. Decbr. 21. D. p. 48. **Forhøret** cont.

49. **Ludvig Eckmann** – I det sidste Halvaar Comparenten opholdt sig hos Broderen, var der ofte Uenighed og megen Ubehagelighed i Huset imellem Mand og Kone, fordi det var et almindeligt Rygte, at Broderen stod i et utilladeligt Forhold til M. K. Petersen.

50. Smed **M. A. Eckmann** – at hans nu afdøde Kone havde Mistanke om, at han stod i et utilladeligt Forhold til M. K. Petersen og at hun ofte har bebrejdet ham dette, men at der aldrig i den Anledning er opstaaet nogen Ordstrid mellem dem –

Side 3.

1855. Decbr. 21. D. p. 51. lod sig paategne som Deligencepassageer til Assens. Hensigten af denne Reise var at møde hans Broder, Snedkermester Eckmann. – Da Comparenten første Gang var i Assens, talte han som omforklaret med

52. Broderen ved Postgaarden, hvorefter han, uden at have noget Ærinde fulgte med Broderen op af Gaden, hvor han traf Maren Kirstine – fulgte hun med ham udenfor Byen – Strax udenfor Byen mødte han sin Kone, der holdt stille og spurgte, om han nu vilde hjem, og da han hertil svarede nei, talte han ikke videre med Konen Da hans Hustru op af Dagen kom hjem, sagde hun til ham: "Det skulde du ikke have gjort," hvortil han svarede: "jeg har ikke villet reise nogen Steder hen," og blev denne Tour til Assens aldrig senere omtalt mellem ham og Konen –
53. have gjort," hvortil han svarede: "jeg har ikke villet reise nogen Steder hen," og blev denne Tour til Assens aldrig senere omtalt mellem ham og Konen –
54. Comparentens nu afdøde Kone har været svagelig i 1 eller 1½ Aar – Et Par Dage Forinden Comparenten sidste Gang tog med hende her til Odense, klagede hun sig atter over Smerte i Brystet, men paa selve Dagen, da Reisen foretoges, klagede hun sig ikke -
55. de begave dem da samlede til Spisevært Barsløse, hvor de fortærede Kyllingsteg og drak hver et Glas Viin. Om Aftenen imellem Kl. 9 og 10 kjørte de hjem til Naarup, og saavidt Comparenten erindrer yttrede Konen paa Vognen, at hun fik saa ondt, hvilket dog, uden at hun hverken fik Vand eller andre Ting, gik over. Paa Naarup Gade klagede hun sig atter, men hun steg dog selv ned af Vognen og gik hjem, hvor hun lagde sig tilsengs og uden at Comparenten veed om hun faldt isøvn. Hen af Morgenstunden begyndte hun at kaste op og klage over Krampe i den ene Side og i Tærne og Comparenten gik derfor til Doctoren paa Søholt, der, efterat Comparenten havde forklaret ham Konens Tilstand, antog, at det var en Forkølelse som havde sat sig til Colerine, og han medgav Comperanten nogle Draaber, som Konen skulde tage. Uagtet hendes Tilstand forværredes,
56. blev der dog ikke hentet Læge, fordi Konen ikke vilde have det, men nok selv skulde sige til, naar hun vilde have ham hentet, og yttrede hun først kort før hun døde, at hun antog, at Døden vilde være en følge af Sygdommen. Comparenten gik ikke destromindre hen til en Mand for at kjøre efter Doctoren, men forinden der kunde blive spændt for, havde Sygdommen allerede taget saadanne Følger, at det var øiensynligt at hun hun vilde døe. – Comparenten yttre det ønske, at hans afdøde Kone atter maatte opgraves, og at en Obduktionsforretning maatte foretages.
58. Skomager Kieslings Kone, **Karen Marque** – at hun efter Anmodning af Smeden Eckmann er kommet til hans Kone under hendes sidste Sygdom, og at hun deraf ved, at Konen leed af Opkastelse og Krampe i Benene – Hun veed også, at der har fundet et ulykkeligt Ægteskab Sted imellem Eckmann og hans Kone. –

Side 4.

1856. Januar 22. D. p. 63. **Forhør** cont. i Naarup.

Practisenrede Læge **Rasmussen** -

Comparenten har for nogle Aar siden været kaldet til Smed Eckmanns nu afdøde Kone, -

64. det Tilfælde hun leed af, var Lungebetændelse, ligesom at han senere har seet

og talt med Konen, og overtudet sig om, at hun var fuldkommen restitueret. - været raadspurt med Hensyn til Eckmanns afdøde Kone Løverdagen den 4. August f. A. Eckmann kom da til ham om Eftermiddagen henad Aften og forklarede, at hans Kone Dagen før paa Hjemveien fra Odense havde haft Brækning og at dette var vedbleven med Smerte i Maven om Løverdagen. Hvad der videre af Eckmann er forklaret om Symptonerne ved Konens Sygdom kan Comparenten ikke huske, men da han i sin Journal har antegnet hendes Sygdom som Cholera danica, maa Comparenten antage, at Eckmann har yttret sig paa en Maade, der bibragte Comparenten den Formening, at den ommeldte Brækning var forbunden med Diarrhoe. Det er vist, at Comparenten anbefalede Eckmann, idet han medgav denne Draaber, bestaaende af Campher- og Opiumsdraaber, samt tyk Campher Olie med Opium til Mavens Indgnidning, at han, saafremt det imod Formodning ikke hjalp, skulde afhente *Comparenten den paafølgende Dag. Eckmann kom ikke siden, og Comparenten blev nogle Dage derefter overrasket ved Efterretning om Konens dødelige Afgang.* -

65. *Huusmand Mads Thomsen kjørte for dem til Odense – han og begge Konerne fik hver et Glas, da de vare komne tilvogns; Konen kastede ikke op underveis.*
66. *Skomager Kieslings Kone Karen Marque - Løverdag før Eckmanns Kone Marie døde, underrettede Eckmann Comparentinden om, at hans Kone var syg, hvorfor Comparentinden blev noget hos hende, og fandt hende lidende af Brækning, - Hun sagde, at hun havde befundet sig upasselig et Par Dage før hun Dagen før (en Fredag) var kjørt til Odense for at købe Gardintøi, og at hun paa Hjemveien havde befundet sig ilde, og mener Comparentinden, at Brækningerne vare begyndte kort efter hendes Hjemkomst. Hun havde drukket Mælk, - hun foretrak koldt Vand, og drak temmelig meget deraf. Det voldte hende Anstrengelse at brække og hun klagede over Smerter i Maven, men ikke i Brystet eller Halsen, forbundet med krampagtige Smerter i Benene, -*
67. *da Comparentinden efter Middag atter kom ind til Eckmanns Kone, gik han til Doctoren i Kjøng. – da Comparentinden spurgte om hun ikke havde nydt Noget hun kunde have ondt af, sagde hun udtrykkelig Nei. Comparentinden saae at hun tog Draaberne, og smurte selv hendes Mave, - Hun sagde, at Smørelsen lindrede eller formindskede Smerterne i Maven, men Brækningen blev ikke sjeldnere, - Dette vedblev uforandret om Søndagen; Comparentinden veed, at Eckmann hos H. Hansen, Gaardmand i Naarup, fra Begyndelsen af havde faaet*

Side 5.

1856. Januar 22. D. p. 67. Tilsagn om, at hans Vogn maatte hente Lægen, men hun veed ogsaa, at Eckmanns Kone ikke vilde tillade at den afgik. Om Mandagen forlod Eckmann Hjemmet før Comparentinden kom der, og havde lovet, først at sige til Lægen i Kjøng, og derpaa begive sig til Odense, hvor han havde Ærinde, - hun brækkede sig ikke medens Comparentinden var der, - Patienten vilde ikke tage Draaberne før nærmere Besked fra Lægen var indløbet, og hun blev ikke smurt den Dag, medens Comparentinden var hos hende. Hun meente selv, at hun var bedre, hun

kunde selv hjælpe til at komme op af Sengen, naar hun skulde tilstols, og hun klagede ikke over Kulde i Nederkroppen. Om Aftenen efterat Comparentinden var gaaet, kom Eckmann hjem fra Odense og begav sig derpaa til Lægen i Kjøng.

68. Tirsdag Morgen, da Eckmann havde kaldt Comparentinden til sin Kone, klagede denne over, at hun havde været saa slet om Natten - der blev sendt Bud efter Vognen, og Comparentinden gjorde Anstalter til med Naboen Gorms Kone, at faae Patientens Seng redt; men da hun kom ud af Sengen, blev hun betaget af Krampe og døde, -

M. Hansdatter, tjenende i Holte – Hun har tjent Smed M. Eckmann fra Juli Maaned, ifjor til 1. November – Hun og Eckmann kom gaaende hjem om Natten Kl. 2, og da Comparentinden tog imod dem klagede Konen over en høi Grad af Træthed og Ildebefindende, som hun tilskrev, at hun havde gaaet saameget den Dag. Hun gik strax tilsengs, og da Comparentinden den næste Morgen Kl. 5 eller 6 kom ind til hende, havde hun kastet endeel op, klaget over en daarlig Nat og Smerter i Maven. -

69. det var Løverdags Eftermiddag, at Smed Eckmann gik til Doctoren, - Comparentinden vedbliver, at Afdøde endnu om Mandagen, havde nogen Brækning, men i mindre Grad. Om Mandagen vilde Konen, at Eckmann der agtede sig til Odense, først skulde gaae til Doctoren i Kjøng, men han lovede at komme saa tidligt hjem, at han senere kunde komme til Doctoren. Afdøde ikke vilde have Lægen hentet, har Comparentinden ikke hørt, og heller ikke, at der var Tale om, at hente Lægen førend Tirsdag Morgen, da Konen forlangte det, og der ogsaa blev gjort Anstalter i saa Henseende, men uden at Vognen kom afsted, fordi hun døde inden den var færdig. Natten mellem Mandag og Tirsdag var Comparentinden ikke iseng, og afvexlede med Eckmann hos Patienten, der var meget urolig, - Comparentinden bemærker, at Afdøde udtrykkelig har sagt, at hun ikke vidste af, at have nydt Noget hun kunde have Ondt af.

70. **H. Hansen**, Gaardmand af Naarup

Side 6.

1856. Januar. 27. D. p. 71. **Forhøret** cont.

Ane Hansdatter, Mads Thomsens kone – da Eckmanns Kone tilligemed Comparentinden var kommen paa Vognen, kom Eckmann med et Glas Viin til hver af dem, som han nødte dem til at drikke – givet 4 Mk. For den Flaske – fik det ellers i Hovedet.

72. Eckmanns Kone paa Hjemveien talte om, at hun kunde endnu smage Vinen, hvilken Yttring Comparentinden synes at have hørt. For Comparentinden selv havde Vinen ingen Afsmag.

Huusmand **Mads Thomsen** – Eckmann kom ud med en Halvflaske, hvoraf han på Gaden skænkede i Glassene -

73. han husker ikke, om Smeden havde alle 3 Glas ud med sig paa een Gang, troer, at de havde hver sit Glas. Comparenten fandt ingen afsmag ved Vinen. 1 Miil fra hørte Eckmanns Kone sige, at hun blev ved at smage den Viin –

det var Mandag Formiddag Kl. 10 a 11 eller saa omtrent, at Smeden Eckmann kom til Comparenten og leiede ham til at køre sig til Odense. Han sagde da, at hans Kone var meget daarlig og at han skulde til Odense for at hente noget til hende. Ud paa Eftermiddagen kom Eckmann til Comparenten, hvor han var taget ind, og da de havde nydt en Forfriskning hos Barløse, saa kjørte de hjem og kom til Femtningen Klokken omtrent 8.

76. Snedker **Eckmann** fra Skillinge Mark – P. Sørensens Datter af Naarup, har en Tidlang været hos ham for at tjene ham, men da hans Kone ikke var tilfreds med hende og Pigen selv ønskede at komme hjem, saa blev dette Forhold opløst, og Comparenten, der skulde til Assens for at betale Consul Bruun en Regning, tog hende med sig, overladende hende, hvorledes hun fra Assens vilde komme hjem, - Han nægter, at der imellem ham og Maren Kirstine var Tale om Afreise til Australien.

1856. Januar. 29. D. p.78. **Forhøret** cont.

P. P. Barløse -

- 79 da de skulde tilvogns var der endnu 3 Glas Viin paa Bakken, som Eckmann bar ud til Konerne, der var komne paa Vognen, og M. Thomsen der stod ved Hestene, sigende, at de skulde drikke Vinen. Han saae saaledes selv, at M. Eckmann havde de 3 Glas Viien paa Bakken, og han bød dem først til Konerne; -

Side 7.

1856. Februar 5. D. p. 81. **Forhøret** cont.

M. A. Eckmann –

83. Hun og M. Thomsens Kone spiste Steg sammen. Comparenten forlangte af Barløse en halv Flaske god Viin, og da Konerne vare komne tilvogns, blev der Skjænket i flere Glas, 3 eller 4, som paa en Bakke bleve baarne ud; om Comparenten var den, der saaledes præsenterede Vinen for Konerne eller det var Barløse, der var med at pakke dem ind, husker Comparenten ikke, men han husker, at hans Kone, da han bød hende det ene Glas Viin, sagde, ja drik mig til, hvorpaa han ogsaa drak af Glasset før hun drak – paa Hjemveien forekommer det ham at hun én Gang udlod sig med, at hun fik ondt. Comparenten veed ikke, at hun kastede op underveis eller omtalte, at hun endnu kunde smage Vinen.
84. Om Søndagen var hans Kone endnu hjemsøgt af Brækning, og, som han troer Diarrhoe, men sjeldnere, og Comparenten antager, at hendes Tilstand var bedre.
85. **Forhøret** cont. **M. A. Eckmann** – hos Lægen Rasmussen i Kjøng fik Comparenten om Søndagen nogle Draaber, - denne Behandling tilskriver Comparenten, at hans Kone befandt sig bedre om Søndagen. Draaberne smagte hende imidlertid ikke, og hun vilde ikke den Dag tillade, at der gik Bud til Byen. Comparenten har personlig flere Gange givet Konen bemeldte Draaber, dog Pigen oftest. Om Mandag Morgen, Comparenten antager Kl. 5 a 6, forlod han Hjemmet for at Reise til Odense, i den Hensigt der at kjøbe ordinair Thee til Konen, Caffé, Sukker Lys og deslige Fornødenheder. –

Samme Eftermiddag, da Comparenten havde faaet noget at spise, gik han til Lægen i Kjøng efter hans Kones trykkelige Forlangende, men traf ikke Lægen.

- 9. D. p. 86. **Forhøret** cont.

- - 16. D. p. 88. **Forhøret** cont.

90. Skomager Kisling Kone **K. Marque** – M. A. Eckmanns Kone har selv sagt til Comparentinden, at hendes Mand havde lovet hende at gaae til Doctoren i

91. Kjøng før han reiste til Odense; -

93. P. Larsens Datter **M. K. Pedersdatter** – Comparentinden hverken talte med Eckmann om Fredagen eller Mandagen før hans Kones Død, og veed heller ikke af, at han har været i Odense bemeldte Dag, - Comparentinden flyttede ind hos Eckmann i de første Dage af September Maaned f. A., er der endnu og har været der bestandig siden.

Side 8.

1856. Marts 1. E. p. 9. **Skrivelse** til Amtet.

3. E. p. 29. **Betænkning** fra Stiftphysicus. Hendes Sygdomshistorie – afgiver ikke andre Symptomer end saadanne, der let kunne optræde og udvikle sig i Løbet af faae Dage og paafølges af en Naturlig Død.

1856. April 11. E. p. 32. **Skrivelse** til Amtet om opgravelse og Obduction.

8. E. p. 1. **Fogedforretning**. Kisten bestemt gjenkendt, bland Andre af Eckmann.

13. E. p. 43. **Lægeundersøgelsen** cont.

13. E. p. 45. **Beretning** af Apotheker Lotze.

Mig blev af Hr Stiftphysicus Aarestrup, Hr. const. Distictslæge Møller og Hr. Cand. Jur. Schubart i Retsvidners Overværelse overleveret endeel af Indholdet af tre forseglede Krukker, i hvilke fandtes: i en Krukke mrkt. Nr. 1 den i Mavesækken i ovennævnte Liig forefundne Væske, i en anden Krukke mrkt. Nr. 2 hele Mavesækken med samtlige Indvolde og i en tredie Krukke mrkt Nr. 3 et Qvantum Blod.

47. Arsenikkens Tilstedeværelse i det foreliggende Tilfælde tør jeg efter disse med al mulig Omhu udførte Analyser ansee for constateret – Tilstedeværelsen af Arsenik i Leveren og Blodet vidner om dens fuldkomne Overgang i Organismen –

48. jeg udleder Arsenikkens Oprindelse ogsaa i dette Tilfælde af dens sædvanlige Kilde i Forgiftningen.

9. E. p. 50. **Betænkning**. Efter personlig at have iagttaget de chemiske Operationer, hvilke med stor Omhu udførtes af Apotheker Lotze i hans Laboratorium – modtog vi idag Apotheker Lotzes vedlagte udførlige Rapport om den af ham foretagne chemiske Undersøgelse.

Conclusion:

De af Oline Marie Olsen, Smeden Eckmanns Hustrues Liig, den 8. Mai. d. A. ved Obduction udtagne Indvolde og Vædsker have, efter samvittighedsfuld Behandling og nøiagtig chemisk Undersøgelse, viist saa tydelige Tegn paa, at indeholde metallisk Gift-Arsenik i saadan Mængde og saaledes

gjennemtrængende de forskjellige organiske Væv, at dette Factum, sammenholdt med de ved Forhørerne oplyste Omstændigheder ved hendes pludselige Sygdom (dennes Symptomer: Brækning, Diarrhoe, Afmagt) og hurtigt paafølgende Død, ikke kan andet end bringe os til at antage, at in casu et ved Arsenik bevirket Giftmord har fundet Sted.

Side 9.

1856. Juni 12. F. p. 1. **Forhøret cont. M. Eckmann** -
2. meddeelt, at den Undersøgelse af hans Kones Liig, som han paa Grund af det for ham ugunstige Rygte om hendes Dødsarsag har fremkaldt, som han dengang yttrede, for at Sandheden kunde komme for Lyset, er nu tilendebragt og har givet det Resultat, at hans Kone Oline Marie Olsen er ombragt ved Arsenik. Han nægter imidlertid at have bibragt hende nogen Gift eller nogensinde at have havt Arsenik i sit Væрге eller opbevaret hos Andre, ja han nægtede at have seet denne Gift. Imidlertid formaaede han heller ikke at angive nogen Maade, hvorpaa den Gift, der har endt hendes Liv, er hende bibragt – at han ikke kan vide, hvorledes hun har faaet det -
  3. **Arrestdecret** over Smed M. Eckmann
14. F. p. 3. **Forhøret cont. Maren Kirstine Larsen**, Sadelmager Hansens Kone, syet for Eckmanns afdøde Kone – en Pige, Trine, udlagde Eckmann, i hvilken henseende han aflagde Benægtelses-Eed. Dette Forhold forvoldte ukjærligt Samliv mellem disse Ægtefolk, og Eckmanns Kone fortalte engang til Comparentinden, at hun medens Trine tjente dem, skulde have faaet noget Theevand, som hun ikke drak, fordi det forekom hende mistænkeligt – budet en Kop Thee, som hun ikke vilde nyde, og sagde, at børnene kunde drikke, men som disse ikke maatte faae.
5. **Karen Marque** – Afdøde har forskjellige Gange yttret, at hun nødig vilde døe, for at hendes Børn ikke skulde komme under Stine.
  7. **Mads Thomsen**, Boelsmand- Eckmann rørte op i det Glas, hans Kone fik – Ganske vist, at Eckmanns Kone ikke forlangte, at Eckmann skulde drikke først af hendes Glas og at han heller ikke gjorde det. Comparenten tømte sit Glas, og forsikkrer, at der ikke var Sukker i.
- Ane Hansdatter**, Forriges Hustru –
8. Comparentinden mener, at hun fik sit Glas allerførst, man kan ikke huske det, kun saameget er vist, at hun ikke sagde til ham, at han skulde drikke hende til, eller at han drak af Konens Glas før hun fik det.
14. F. p. 106. **Skrivelse** til Amtet om Sundhedscollegiets Erklæring.
21. F. p. 11. **Forhøret cont. M. Eckmann** vedblev, at han Intet veed at forklare om Aarsagen til hans Kones Død, tilføiende, at dersomhun har faaet Gift, maa hun efter hans Formening selv have indtaget saadant – hans aføde Kone har født ham 10 Børn.

Side 10.

1856. Juni 27. F. p. 13. **Forhøret cont. A. M. Hansdatter**, Rasmus Larsens Enke – at hun i de sidste 4 Aar

af Eckmanns Kones Levetid har af og til gaaet i Huset og hjulpet Konen – Konen vistnok vanskelig at omgaaes – hidsig og opfarende, men snart god igjen – klagede jevnlig over Mandens Utroskab – Comparenten mener, at det var det der gjorde hende gnaven, - hun var paa ingen Maade tilbøielig til stærke Drikke, og efter Comparentindens begreb en ordentlig Kone og Kjærlig Moder for hendes Børn –

93. at Eckmanns Kone saaledes hængte ved Livet og hendes Børn, at Comparentinden ingen Grund havde til at troe, at hun selv har forkortet sine Dage – Eckmann bar forresten Konens Hidsighed og hæftige Udbrud tilsyneladende med megen Taalmodighed.

E. Jørgensdatter, Gorm Pedersens Enke – Ikke førte noget enigt Samliv – Konen

15. var meget heftig, og Comparenten, som er nærmeste Nabo til Eckmann, har adskillige Gange, naar hun var udenfor sit Huus, hørt Eckmann afdøde Kone skjænde, - ordentlig Kone, der holdt saameget af hendes Børn, at Comparentinden ikke troer, at hun kunde falde paa at forkorte sine Dage.

Huusmand **P. Larsen** – ordentlig Kone og kjærlig Moder, der holdt Børnene godt,

16. troer ikke, hun gjorde Noget for at forkorte sine Dage.

1856. Juli 8. F. p. 17. **Forhøret** cont.

18. **M. A. Eckmann** – Konen sagt, at hun nok skulde spille ham en Rolle, som han skulde huske.

- - 18. F. p. 109. **Sundhedscollegiets Skrivelse**. Den chemiske Undersøgelse – foretaget med stor Sagkundskab og Dygtighed – Collegiet har undersøgt det i Røret tilstedeværende Metalspeil og fundet, at dette umiskendelig var Arsenik.

- - 19 F. p. 19. **Forhøret cont. P. Rasmussen**, Smedesvend – streng Kone, der vilde have sine Ting ordentlig – holdt meget af Børnene.

- - 22 F. p. 20. **Forhøret cont. A. C. Rasmusdatter** – Medens Comparentinden tjente sammesteds, havde hun det meget godt. – Konen noget heftig, men ikke i høiere Grad end Comparentinden har kjendt hos Andre hun har tjent –

21. reenlig og ordentlig Kone, der med Omhyggelighed behandlede sine Børn.

M. Hansdatter – naar Eckmann var i Beboelsesleiligheden, saa gav han hende selv Draaberne.

Side 11.

1856. Juli 22. F. p. 22. Om Mandagen da Eckmann var i Odense, fik Afdøde ingen Draaber før om Aftenen, da Eckmann var kommet hjem fra Odense og fra Lægen i Kjøng, da Eckmann gav Konen Draaberne paany. Hun havde om Mandagen, da hun ingen Draaber fik, befundet sig i Bedring, og ligesom hun tidligere havde yttret, at Hun frygtede for at døe, saaledes yttrede hun om Mandagen, at hun troede hun vilde komme sig.

25. Smedesvend **Chr. Sørensen** – det er ham ubekendt, at der paa den Tid, da Eckmanns Kone døde, enten skulde afhentes Noget eller bestilles Noget paa Jernstøberiet.

Madame **Kisling** – at Eckmanns Kone altid brugte at drikke Mælk, naar hun var

syg, som hun sagde, fordi hun frygtede for at faae Noget der kunde være skadeligt, herved hun kunde blive forgiven, at hun drak ogsaa Mælk i hendes sidste Sygdom.

- - 26. F. p. 135. **Fogedforretning.** Krukkerne indpakkede.
- - 28. F. p. 115. **Daabsattest.** Martinus Eckmann født den 11. November 1815.
- - 13. F. p. 132. **Skrivelse** fra Amtet. Sundhedscollegiet under 6. d. M. – at ved den i Collegiet foretagne Undersøgelse paa, at der vundet fuldstændig Bekræftelse paa, at der saavel i de oversendte Indvolde som i det oversendte Blod indeholdes Arsenik. Da desuden de Symptoner, der ifølge de ved Forhørerne tilveiebragte Oplysninger skulle have været tilstede i Oline M. Eckmanns sidste Sygdom, stemme med de ved Arsenikforgiftning sædvanlige, kan det ikke betvivles, at i nærværende Tilfælde Døden er indtraadt som en Følge af forgiftning med Arsenik.

- - 15. F. p. 28. **Forhøret cont. Arrestanten** vedgaar Daabsattesten – vedblev.
- - 30. F. p. 28. **Forhøret cont.**
  - 29. Dyr læge **L. H. Hendriksen** – Snedker Eckmann engang talte til ham, om han ikke kunde skaffe ham af med Rotterne – ikke indladt sig paa.
- - 30. F. p. 30. **Skrivelse** fra practisende Dyr læge Henrichsen. Undertegnede har under 29. December 1854 for Snedker Eckmann paa Skrillinge Mark vadsket 2 Køer, lidende af Utøi, med arsenikeddike; endvidere har samme faaet en Hest, som leed af Udslet, vasket med samme Vaskemiddel 2 Gange, nemlig den 3. og 10. April 1855. Disse ere de eneste Kure, hvortil Undertegnede har brugt Arsenik hos nævnte Eckmann, hvilket hermed tilstaaes.

Side 12.

1856. Septbr. 23. F. p. 33. **Forhøret cont. Arrestanten** – Han erkjender at have været tilstede paa Verninge Kirkegaard, da hans Kones Liig blev opgravet. Han erkjender, at den Grav, som paavistes af Graveren som hendes, var den hvori hendes Kiste ved Begravelsen var nedsat; han erkjendte, at den Kiste, der opgroves, var den samme, hvori hans Kone blev begravet, og da denne Kiste blev aabnet, ikke kunde gjenkjende det deri befindlige Liig, som Liget af hans afdøde Kone O. M. Olsen, saa har han dog ingen Tvivl om, at det var hendes Liig der laae i Kisten og af hvilket de tilstedeværende Læger udtogede deels Vædsker, deels Indvolde, som bleve opbevarede i Krukker, eller saae paa at disse bleve
34. forseglede. De afholdte Forretninger, der oplyse, hvorledes disse Krukker er behandlede, bleve oplæst for Eckmann, - hvortil han afgav: at han i Betragtning af de anstillede Undersøgelser og Sundhedscollegiets endelige Resolution maa erkjende, at hans Kone er Død af Rottekrudt, men at han kun støtter denne Erkjendelse paa de erhvervede Oplysninger, idet han stadig vedbliver, at han ikke har bibragt hende saadan Gift, og at det er ham ubegribeligt, hvorledes hun har faaet det. Comparenten veed vel ikke, at hans Kone feilede Noget den Fredag, da hun sidste gang var i Odense – Paa Veien fra Odense veed han ikke, at de have været inde nogetsteds, - Det sidste hun saaledes har nydt før hun kom hjem, var

altsaa det Glas Viin hun fik, da hun sad paa Vognen udenfor Barløses.

- - 24. F. p. 35. **Forhøret** cont. **Arrestanten** vedblev -
36. gjentog derhos, at han ikke kan meddele noget om, hvorledes hans afdøde Kone kan have faaet Giften i Odense. Han erkjender, at hun enten forsætlig har maattet tage Giften, eller den maa være hende bibragt.
- - 1. F. p. 145. **Kjerteminde Kjøbstads Politiret**. Forhør. **Ane Johanne** født **Cornelius**,
Snedkersvend Pedersens Hustru - - den 1. November 1854 tiltraadte hun Tjenesten hos Smeden Eckmann - - Manden, som mod Børnene var meget kjærlig og mod Comparentinden flink, bed i Talen ofte ad Hustruen, men ligesom Hustruen hyppigt viste lignende Adfærd mod sin Husbond, saaledes havde samme Adfærd, saavidt Comparentinden kunde skjønne, aldeles ingen dybere Betydning.
Bemeldte Smedekone var i sit Huus særdeles ordentlig, sparsommelig, ædruelig, mod sine Børn kjærlig – troer at samme Kone, hvis Væsen i det Hele taget havde Præg af Lystighed og Friskhed, og hvis Alder neppe naaede 40 Aar, mere end almindelig hang ved dette jordiske Liv, saameget mere som hun høit elskede sine 4 Børn, hvem hun naturligviis ikke frivillig vilde forlade.
- - 1. F. p. 155. **Baag Herreds Politiret**. Forhør.
156. Tjenestepigen **K. M. Larsen** - fra 1. Maj til 1. November 1852 tjent hos Smed Eckmann.

Side 13.

1856. Octbr. 1. F. p. 156. Bemeldte Eckmanns Kone var vel undertiden heftig og opfarende, men uagtet dette for en stor Deel havde Grund i hendes Naturlige Temperament, troer Comparentinden dog, at Aarsagen hertil som oftest laae i den Maade, hvorpaa hun af hendes Mand blev behandlet, idet denne nemlig altid modsagde hende i en gnaven og haard Tone. –

Smed Eckmanns Kone var en ualmindelig ordentlig og dygtig Kone, der bestandigt holdt saavel sine Børn som Huset reent, ligesom hun ogsaa bestandigt viste sig særdeles omhyggelig og kjærlig mod Børnene.

- - 20. F. p. 43. **Hovedforhøret** cont. **Arrestanten** –
44. Han erklærede i denne Anledning, at han ikke veed Nogen, der kunne ville efterstræbe hende eller troer, at Nogen har villet stræbe hende efter Livet. –
Eckmann –
45. mener ikke, at hun nød Noget før hun gik tilsengs. Han ved saaledes ikke, at hun har nydt Noget siden hun fik det Glas Viin, Comparenten gav hende, da hun sad paa Vognen udenfor Barløses.
- - 4. F. p. 45. **Forhøret** cont. **P. Pedersen Barløse** – at han paa ingen Maade kan antage, at den Afdøde har faaet Gift i det hun nød i hans Huus.-
47. Afdøde var oprømt i hans Huus om Aftenen.
- - 7. F. p. 49. **Hovedforhøret** cont. **M. Granau** – Barløses Hustru – Eckmanns Hustru var meget fornøiet i Anledning af Gardintøiet, og udlod sig med, at hendes Mand nu var saa god imod hende, fremfor hvad han før havde været, -

50. Comparentinden kan ikke sige, om hver af disse Koner fik det Halve af den samme Kylling, men hun kan med Vished sige, at der i den ommeldte Anretning ikke har været Rottekrudt, - Hun var munter og ved godt Humeur, da de brøde op for at stige tilvogns –

51. Eckmann bragte de 3 Andre 3 Glas Viin udenfor Huset, samt nødede dem til at drikke denne Viin, da ingen af dem yttrede Lyst dertil.

- - 10. F. p. 51. **Forhøret cont. A. Hansdatter**, Mads Thomsens Hustru –

54. at Eckmann, da de havde spiist, kom hen til Bordenden, og at hans Kone, da Comparentinden havde sagt ham Tak, saae venligt til ham og sagde Tak, Tak! Den samme Venlighed og Tilfredshed viste sig fremdeles hos Eckmanns Kone indtil Afreisen.

Side 14.

1856. Octbr. 25. F. p. 193-196. **Skrivelse:** Sundhedscollegiet den 18. tilskrevet -

Giften antages ikke bibragt før om Eftermiddagen kom til Odense.

1856. Novbr. 8. F. p. 66. **Forhøret cont. Arrestanten.**

Kieslings Kone – **Eed.**

M. Hansdatter – **Eed.**

- - 10. F. p. 66. **Forhøret cont. M. Thomsen** –

70. med Hensyn til Reisen den paafølgende Mandag – at det bemeldte Mandag var Eckmann meget magtpaaliggende at faae P. Larsens Datter Stine, som dengang tjente hos Kjøbmand Crones Enke i Odense, i Tale.- bad ham gaae hen til Madame Crone for at anmode Stine om at komme til ham (Eckmann) hos Kjøbmand P. Bang i Anledning af, at han havde nogle penge til hende, -

72. A. Hansdatter, M. Thomsens Kone - **Eed**

M. Thomsen – **Eed**

Arrestanten – vedstod at han om Mandagen har havt Ærinde til P. Larsens Stine, - om M. Thomsen blev sendt derned een eller to Gange, kan Eckmann ikke huske, - det var en Prøve af Tvisttøi, som Moderen sendte Stine, - han fik ikke Stine i Tale.

- - 12. F. p. 73. **Forhøret cont. Maren Kirstine Pedersen**, P. Larsens Datter –

Medens hun ifjor Sommer tjente hos Kjøbmand Crones Enke i Odense har M. Thomsen en dag været hos hende i hendes Condition for at anmode hende om at komme til Kjøbmand O. Bang, hvor hun, da hun indfandt sig, traf Eckmann, der fra hendes Moder skulde anmode hende om, at købe nogle Baand, hvortil han gav hende Penge; hun kan ikke huske hvormange. De talte sammen paa Gaden udenfor Bangs Boutik, og hun købte Baandene, som Eckmann fik hjem med sig. M. Thomsen har hun den ene Gang været hos hende.

74. **M. Eckmann.**

A. M. Hansdatter, Rasmus Larsens Enke. **Eed.**

Else Jørgensdatter, Gorm Jensens Enke – **Eed.**

- - 15. F. p. 75. **Forhøret cont. M. Eckmann** – gjentog han, at han aldrig har været i Besiddelse af Rottekrudt, - vedblev stadig, at han ikke veed, hvorledes hans Kone kan have

faaet Rottekrudt.

Side 15.

1856. Novbr. 24 F. p. 263. **Forhøret** cont. i Anledning af Arrestantens Udbrud.

- - 25. F. p. 235. **Nyborg Kjøbstads Politiret**. Forhør
239. Nielsen og Hustru - **Eed**.
Saxtorph paastaaer Salair.

1856. Decbr. 9. F. p. 275. **Vends Herreds Politiret**. Forhør.

279. Snedker **J. Ekmann** -

281. ikke leveret sin Broder eller noget andet Menneske Gift, og ligesom Aarsagen til hans Svigerindes Død er og har bestandigt været ham aldeles ubegribelig, saaledes forsikkrer han, at hverken han eller hans Kone har den mindste Andeel eller Aarsag deri.

1857. Januar 2. F. p. 86. **Forhøret** cont. Smed **Ekmann** – vedblev, hvad han tidligere i denne Henseende har forklaret, udtrykkelig, at han hverken har givet hende gift, eller havt saadant i sin Væрге. – **Forhørsdommeren** – fandt det passende – at relaxere Eckmanns Arrest – **løsladt**.

1857. Febr. 11 B. p. 7. **Ordre** (Procurator Tommerup, Procurator Petersen. Giftmord)

1857. Juli 2. H. p. 122. **Daabsattest**. Maren Kirstine Pedersen født den 24. Juni 1834.

1857. October 3. H. p. 85. **Odense Herredsdom**. M. Eckmann og Maren K. Pedersen for Overtrædelse af Amtsdecret, 28 Januar 1857 hver 4 Dage paa Vand og Brød.

- - 5. B. p. 2. **Stævning**.

- 15. I. p. 5. **Odense Herreds Extraret**.

Actor fremlægger Stævning og Indlæg, forbeholdt sig yderligere, at motivere Sagens Henstand.

- - 29. I. p. 6. **Ret**. Defensor fremlægger Indlæg.

1857. Novbr. 5. I. p. 7. **Ret**. Actor begjærer nye Oplysninger. Sagen udsat indtil videre.

- - 5. G. p. 2. **Skrivelse** fra Actor om Oplysninger.

1857. Decbr. 18. H. p. 65. **Dom** af Overretten. Nr. 1 og 2 for Overtrædelse af Amtsdecret 4 Dage Vand og Brød. (Stedfæstelse for dem af 3. October 1857).

Side 16.

1858. Septbr. 10. I. p. 55. **Middelfart Kjøbstads Extraretsdom**. (J. E. Eckmann, dømt for fornærmeligt Adfærd mod Rettens Betjente til 3 Gange 5 Dage.)

- 15. G. p.35. **Forhør**. Const. F. Petersen til Oplysning om, at Smed Eckmanns Huus i Naarup igaar er afbrændt.

1861. Januar. H. p. 1. **Erklæring**. Underskrevne Maren Kirstine Petersen erklærer herved, at jeg i enhver Henseende, frikjender Gaardmand Morten Carsten Petersen i Naarup, for at være Fader til det af mig c: den Maaned fødte Drengbarn, saameget mere, som jeg ingensinde har pleiet legemlig Omgang med ham.

1861. Mai. 7. I. p. 51. **Middelfart Kjøbstads Extraretsdom**. J. E. Eckmann dømt for fornærmelig Adfærd mod Rettens Betjente til 4 Gange 5 Dage.

1861. October 1. C. p. 1. **Odense Herreds Politiret**. Forhør.

2. Anholdte **Martinus Eckmann** – at det ifølge Stiftamtets Decret, der har været ham forkyndt ved Stævningsmændene, er ham forbudet at leve sammen med Fruentimmeret Maren Kirstine Pedersen. For Overtrædelse af dette Decret er han ifølge Landsoverrettens Dom i 1858 straffet med Fængsel paa Vand og Brød i 4 Dage. Umiddelbart efterat have udstaaet denne Straf, fortsatte han og M. K. Pedersen deres Samliv, og har fortsat dette uafbrudt med hende. Under dette Samliv har han, efterat den nævnte Straf var ham overgaaet, avlet 2 Børn med Maren Kirstine, af hvilke Børn det Yngste er omtrent $\frac{3}{4}$ Aar.
3. Morten Stæhr, og ikke Comparenten er Fader til det sidste af M. K. Pedersen fødte Barn. Comparenten er rigtignok udlagt som Fader til det, men det var ikke ham, men M. Stæhr, som er den rette Fader. Man har imidlertid ikke spurgt Comparenten derom, og han har ikke givet sin Tilladelse til, at han blev udlagt som Barnefader; men paa den anden Side maa han indrømme, at han, uagtet han vidste det, ikke har sagt nei dertil.
4. **Arrestdecret** over M. Eckmann.
- 3. G. p. 5. **Forhøret** Cont. **Anholdte M. K. Pedersen** – at hun har avlet 3 Børn med Smed M. Eckmann. Hun har i det Hele født 4 Børn, nemlig eet, medens hun tjente hos Madam Crone, heri Odense, og de 3 andre i Smed Eckmanns Huus. Til det Førstnævnte var Eckmann ikke Fader. –
6. Comparentinden kan ikke benægte, at det i Januar Maaned 1857 blev ved Stiftamtets Resolution paalagt hende og Eckmann at afholde dem fra hinanden. For Overtrædelse af dette Decret er hun ifølge Overrettens Dom.

Side 17.

1861. Octobr. 3. C. p. 6. straffet med Fængsel paa Vand og Brød i 4 Dage, og udstod hun denne Straf i April Maaned 1858. Efterat denne Straf var udstaaet, vedblev hun at leve sammen med Eckmann i dennes Huus og at sove i det samme Kammer som ham, og har hun, siden hun udstod Straffen, avlet 2 Børn med ham; thi Eckmann er Fader til Hendes 2 mindste Børn, der er fødte efter den nævnte Strafs Idømmelse, saavelsom til det, der var født før Amtsdecretet. – Comparentinden har ikke staaet i nogen som helst Forhold eller Forbindelse til M. Stæhr. –

7. **Arrestdecret** over M. K. Pedersen.
- 4. C. p. 9. **Arrestantinden** – at hun har pleiet legemlig Omgang med Gaardmand M. C. Pedersen (M. Stæhr) ifjor Foraar. Som Følge deraf har Arrestantinden, da hun følte sig frugtsommelig, sagt til M. Stæhr, at saafremt han ikke vilde betale hende Penge, vilde han blive udlagt som Fader til Barnet. Eckmann, som vidste, at M. Stæhr havde havt legemlig Omgang med hende, og som vidste, at han (Eckmann) var den rette Fader, vidste ogsaa, at Arrestantinden krævede M. Stæhr for Penge, under den angivne Trudsel. – Efterat denne Sag saaledes var bragt i Orden, blev der skrevet til Præsten om at faa Barnet døbt, og blev Eckmann i Brevet til Præsten angivet som Fader til Barnet.

- 9. C. p. 13. **Forhøret** Cont.
  - 16. **Arrestantinden** –
  - 17. vedgaaer hun, inden hun fik det Barn, hun fødte i Madam Crones Tjeneste, alt længe havde været gode Venner med Eckmann.
- 10. H. p. 367. **Daabsattest.** Hans Chr. Eckmann født den 17de Januar 1861, Søn af Maren K. Pedersen.
- 10. C. p. 18. **Hovedforhøret** cont. **Arrestantinden** at Smed Eckmann rigtignok er udlagt som Fader til det Barn hun har født sidstafvigte Januar Maaned, men denne Udlæggelse er falsk, thi det er ikke ham, men Gaardmand M. C. Pedersen, som er den rette Barnefader; Eckmann har, skjøndt han veed, han ikke er Fader, dog givet sit Samtykke til, at han er bleven udlagt.

Side 18

1861. Octbr. 11. C. p. 19. **Forhøret** cont.

20. **Arrestanten** –

21. benægter Forhold til Stine før efter Konens Død –

- 23. C. p. 60. **Forhøret** cont. **M. Hansdatter** – at hun har tjent hos Smed Eckmann i Naarup fra 7. Juli 1855 til 1ste November f. A. Efterat Eckmanns Kone var død den 7de August bemeldte Aar, kom M. K. Pedersen i de sidste Dage af August i Huset til Eckmann.
Saasnart Stine var flyttet ind i Huset, deelte hun Soveværelse med Eckmann, og de beholdt Gjestekammeret til Soveværelse, hvorimod Comparentinden maatte lægge sig ind i Sovekammeret hos Børnene. I den korte Tid Comparentinden var i Huset efterat Stine var flyttet derind, levede Eckmann og Stine taalelig godt sammen. En 14 Dags Tid førend Comparentinden forlod
- 61. Eckmanns Huus, savnede hun 2 Stkr. Blaåtærnet Hørgarns Tøi, som Comparentindens Bedstemoder havde ladet spinde og væve og foræret Comparentinden til Sengegardiner, hvert Stk. udgjorde omtrent 3 a 4 Alen. De havde ligget i Comparentindens Dragkiste, - da Comparentinden næste Sommer -
- 62. tilstod Stine, at hun havde klippet Tøiet itu til Forklæder og gav Comparentinden de tilbageblevne stumper. Da Comparentinden saaledes ikke kunde faae sit Tøi, maatte hun, skjøndt Tøiet var over 4 Rd. værd, -
- 63. **Arrestantinden** - erkjender, at det forholder sig rigtigt, at hun har tilegnet sig det M. Hansdatter tilhørende Sengeomhængstøi, samt ladet det omfarve og skaaret det itu til Forklæder til sig selv, - vedgaaer Maren Hansdatters Forklaring –
- 64. **Maren Hansdatter** vurderede den Skade hun har lidt ved at hendes Sengeomhæng er klippet itu, til 2 Rd., men frafaldt Erstatning.

1861. Novbr. 2. C. p. 67. **Forhøret** cont.

- 68. **P. Nielsen**, Smedesvend – at han, medens han arbeidede hos Smed Eckmann, har ifjor Efteraar mistet et Par Klædesbuxer, som han havde lagt fra sig i det til Eckmanns Bolig hørende Bryggers. Da han savnede Buxerne, spurgte han saavel Stine som Eckmann om dem, men ingen af dem vidste, hvor de vare

blevne af. Comparenten kom derpaa en Gang i dette Aars Foraar ind i Eckmanns Stue og saae der et Bælte af Klæde, som Stine havde syet til Svøb til Barnet, og ved at undersøge dette, kunde han tydeligt kjende, at det var syet af de af ham, som omforklaret, savnede Buxer. -

Side 19

1861. Novbr. 2. C. p. 68. Dyrslæge **S. H. Henrichsen** -

69. hverken Snedker eller Smed Eckmann har faaet Arsenik – **Anholdt**

Arrestantinden – at hun ikke vil nægte, at hun har stjaalet de af P. Nielsen savnede Buxer. Hun havde seet dem ligge i Bryggerset, og da hun tænkte, at kunne bruge dem, tog hun dem, og har brugt dem til Bælter til sit yngste Barn.

P. Nielsen – vurderede Buxerne til 1 Rd., og frafaldt Erstaning.

- - 4. C. p. 71. **Forhøret** cont.

Anholdte **S. H. Henrichsen** – benægter, at Smed Eckmann har faaet Arsenik eller Arsenikvand hos ham. Han har derimod i April Maaned 1855 været hos Snedker Eckmann på Skrillinge Mark og vasket dennes Kreaturer med Arsenikopløsning, - Flasken med den tilbageblevne Halvdeel paa, forseglede Comparenten og gav den, da han reiste fra Skrillinge til J. Eckmann, for at denne skulde opbevare den til Comparenten kom tilbage.-

72. at samme Gang han efterlod den Omforklarede Flaske Arsenikvand hos J.

Eckmann, gav han denne i Bevaring en Papiirskapsel, hvori var en Unze hvidt Arsenik, hvilket Comparenten vilde bruge naar han kom tilbage til Stedet, til at opløse, for det Tilfælde, at det der var paa Flasken ikke skulde være tilstrækkeligt, dersom en yderligere Vadsugning af Kreaturer skulde være nødvendig. Denne Kapsel med Arsenik leverede Comparenten selv til J. Eckmann, og saae at denne lagde samme i sit Chatol. Da Comparenten kom tilbage, fik han Capselen tilbage.

- - 5. C. p. 73. **Forhøret** cont.

74. **S. H. Henrichsen** – erindrer nu, at han kort Tid efter, at han havde faaet den Kapsel Arsenik tilbage fra J. Eckmann, som han havde efterladt sig hos denne, kom J. Eckmann engang til Comparenten paa dennes bolig og yttrede, at det var skidt at Comparenten havde faaet Arsenikken og Arsenikvandet tilbage, for han kom vist til at bruge mere; hertil svarede Comparenten, at det kunde jo endda blive godt, og Comparenten gav ham derpaa en Kapsel med omtrent 1½ Unze Arsenik og underrettede ham om, hvorledes han skulde bære sig ad med at faae det opløst. Da Comparenten atter nogen Tid efter traf J. Eckmann, fortalte denne Comparenten, at han havde ikke brugt Arsenikken selv, men overladt det til sin Broder, Smed M. Eckmann, saavidt Comparenten mindes, sagde han tillige, 75. at han selv havde bragt ham det. Da Smeden Eckmanns Kone nogen Tid efter var død og Rygtet om, at hun skulde være blevet forgiven, var opkommet, yttrede J. Eckmann en Dag til Comparenten, at det var skidt, at han havde overladt Broderen det Arsenik, men det kunde jo, føiede han dertil, være ham det samme, om han havde brugt det til at vaske sin Ko med eller

1861. Novbr. 5. C. p. 75. tyllt det i Kællingen. Saaledes, eller saaledes omtrent udtrykte J. Eckmann sig. J. Eckmann har, efterat M. Eckmann var arresteret, anmodet Comparenten om at lægge Dølgsmaael paa det ovennævnte, J. Eckmann overlodte Arsenikpulver, men Comparenten skulde ikke have fordulgt dersom han tidligere havde erindret det, -
- - 7. C. p. 81. **Forhøret** cont.
Dyrlæge **Henrichsen** – at han den 7de Mai 1855 leverede J. Eckmann et Arsenikpulver bestaaende af 1½ Unze Arsenik, og det er dette sidste som J. Eckmann, efter hvad han har fortalt Comparenten, har givet sin Broder Smed M. Eckmann.
  - - 9. H. p. 28. **Kjøbenhavns Criminal og Politiret**. Forhør.
37. Snedker **Johan Elias Eckmann** –
38. nægtede nogensinde at have overladt Arrestanten, der er hans Broder, Rottekrudt, hvilket hans Broder aldrig har begjæret af ham.
39. Fruentimmeret Maren K. Larsen aldrig har Tjent ham eller været fæstet til dem for en halvaarlig Løn – anmodet om at tage Maren hjem med sig og huse hende 8-14 Dage, hvorefter hun vilde tage fra Assens eller Middelfart hertil Staden.
  - - 14. C. p. 83. **Forhøret** cont.
Johan E. Eckmann –
84. at han ikke har havt Rottekrudt nogensinde i sit Huus og at han desaarsag heller ikke har overladt sin Broder noget. **Arrestdecret** over J. E. Eckmann.
  - - 18. C. p. 91. **Forhøret** cont.
C. Christoffersen, Kjøbmand – at han sidstafvigte September Maaned foretog en Reise til Naarup – Efterat være kommen til Naarup, hvor han tog ind hos Smeden, og efterat han havde forhandlet med denne, besluttede han, at spadsere hen for at se Herregaarden Frederikslund. Da det var temmelig varmt i Veiret, tog han sin Overfrakke af og lod denfor blive henliggende i Smed Eckmanns Daglistue. Da han var kommen tilbage fra Frederikslund, tog han atter Frakken paa og satte sig tilvogns for at kjøre til Odense. Saasart han var kommen på Vognen, bemærkede han, at der af den Overfrakke, som han saaledes havde efterladt i Eckmanns Huus, var borttaget af Lommen et Lærredslommetørklæde samt 5 Mark i Markstykker, hvilke Gjenstande havde ligget i Frakkelommen, og han er overbeviist om at de ere blevne udtagne af Frakkelommen, medens Frakken henlaae i Eckmanns Stue.
92. **Arrestentinden** – at da Kjøbmand Christoffersen i Slutningen af sidstafvigte September Maaned en Dag var kommen ud til Naarup for at tale med Smed Eckmann og derpaa var gaaet over til Frederikslund, lod han sin Overfrakke blive liggende tilbage i Eckmanns Stue. Da det derpaa faldt Comparent-

1861. Novbr. 18. C. p. 92. inden ind at undersøge, hvad der var i Frakkens Lommer, undersøgte hun samme og fandt deri et Lærreds Lommetørklæde og 5 Mk. i Markstykker, hvilke

- - 20. C. p. 92. **Forhøret** cont. **Jomfru C. S. Olsen** - at Snedker Johan Eckmann og hans andre Brødre ere Søstersønner af Comparentindens Fader; Johan er en Sjelden Gang 93. kommen i Comparentindens Families Huus – da han for et Par Aar siden var oppe hos hendes Familie, fik han fat paa en Avis, hvor der stod, at en madame Bøhm heri Byen, der havde været tiltalt for Hæleri, var bleven dømt til et Par Aars Tugthuusarbeide, da han havde læst dette blev han saa forstyrret i Hovedet, at han vendte sin Vei ud af Huset uden at tage Kaskjetten paa. En anden Gang var han i indeværende Aars Foraar en Formiddag hos Comparentindens Familie og anmodede dem om at give ham en Snaps, da Comparenten efter at have sendt Bud efter noget Brændeviin, havde Skjænket ham en Snaps, yttrede han, han at Comparentinden skulde drikke først for det Tilfælde hun skulde have kommet Gift i Brændevinet.
- - 24. C. p. 97. **Skrivelse** fra Amtet om Actionens Beroen intil videre.
- - 26. C. p. 95. **Forhøret** cont. **Arrestantinden**.
  - 98. Det Lommetørklæde som hun har frastjaalet Kjøbmand Christoffersen var nu kommet tilstede. Arrestantinde erkjendte det for at være det Samme, som hun, saaledes som hun i Forhøret af 18de. d. M. har tilstaaet, har stjaalet af Kjøbmand Christoffersens Frakkelomme.
  - Arrestant **Johan Eckmann** – at de Gange han har været i Besøg hos sin Broder Martinus havt Leilighed til at erfare, at der stadig har været et sandt Helvede imellem dem, og har Maren Kirstine naar hun klamredes med ham flere Gange 100. truet ham med, at hun skude sætte ham paa et Sted, som han ikke skulde komme fra saasnart. Arrestanten antager derfor, at der maa være Noget som binder dem sammen, men han kjender ikke til hvad det er.
- - 26. C. p. 101. **Forhøret** cont. **Arrestantinden** – at Smed Eckmann ganske rigtig saaledes som hun tidligere har sagt til sin Fader og Moder, var Fader til det Barn som hun fødte, medens hun tjente hos Madam Crone. Da de i Anledning af at Eckmann af Præsten var anmeldt som Fader til Barnet, skulde i Forhør ved Odense Kjøbstads Politiret, fulgtes Arrestantinden, som da var flyttet ud hos Eckmann, herind til Byen med ham, og underveis opfordrede han hende da til, naar hun kom for Retten, at foregive, at en hende ubekendt Vognmandskarl

Side 22

1861. Novbr. 26. C.p.101. var Fader til Barnet, paa det at ikke han, Eckmann, hvis Kone levede paa den Tid, Barnet blev Avlet, skulde blive straffet for Hoer, og var det derfor saaledes efter Tilskyndelse af ham, at hun opdigtede Historien om Vognmandskarlen. Arrestantinden forklarer fremdeles, at en Dag i det Tidsrum mellem hendes Ophold i Middelfart og hendes Tjeneste hos Md. Crone i Odense, medens hun opholdt sig i Naarup, sagde Smed Eckmann til hende, at han vilde forgive sin Kone og at Arrestantinden, naar saadant var skeet, da skulde komme i Huset hos ham. Arrestantinden sagde Intet dertil. Smed Eckmann fortalte Arrestantinden, om det var ved samme Leilighed eller senere, erindrer hun dog ikke – at han

havde noget Rottekrudt som han havde faaet af sin Broder Snedkeren, og som han havde gjemt herude i Byen, - hvor sagde han ikke, - hvilket han vilde bruge til dermed at forgive Konen. Endvidere forklarer Arrestantinden, at Eckmann den Mandag, han, efter at Konen var bleven syg, var heri Byen fortalte Arrestantinden, at han, da han Fredagen iforveien var heri Byen, havde givet sin Kone Rottekrudt i et Glas Viin hos Barløse, og at han, da han ikke turde have Resten af Rottekrudtet hos sig, havde samme Dag gjemt det ved en Piil udenfor Byen, men at han nu var kommen hertil, for at hente det for at give Konen mere deraf. Hvori Eckmann gav Konen Giften i Hjemmet – paastaer hun ikke veed.

- - 28. C. p. 111. **Hoveforhøret** cont. Arrestanten **Johan Eckmann** vedblev.
  - 113. foreholdt, at Dyr læge Henriksens Bog viser, at Henriksen den 10de (; 7de) Mai 1855 har overladt ham Rottekrudt. Arrestanten vedblev.
Arrestantinden at Smeden engang, da han var sammen med hende i et Kammer i hendes Forældres Huus, inden hun var kommen til at tjene hos Md. Crone, har sagt hende, at han vilde forgive sin Kone. Arrestantinden troer, at det ogsaa var førend hun kom til at tjene heri Byen, at Smeden en anden Gang sagde til hende, at det var hans Hensigt, at see at faa Konen med sig herud til Odense og derpaa hos Barløse, hvor de pleiede at tage ind, at give hende Giften i et Glas Viin.
- 1861. Decbr. 2. C. p. 115. **Forhøret** cont. Dyr læge **Henriksen** foreviste den af ham førte Regnskabsbog, der gaaer fra 1848 til 1ste April 1856. I den fandtes saaledes som af Henriksen
  - 116. opgivet under 7de Mai 1855 (Eckmann paa Skrillinge Mark udbodet 2 Grise og 1½ Unze Arsenik 1 Rd. 2 Mk.)
Arrestanten **Joh. Eckmann** – confronteret – vedblev. –

Side 23

- 1861. Decbr. 13. C. p.115. **Forhøret** cont. Arrestanten **Joh. Eckmann**: at han i Sandhed ingensinde har faaet Rottekrudts-Pulver hos Dyr læge Henriksen. Derimod veed han, at Henriksen, efter hvad han selv har sagt til Comparenten, har overladt Rottekrudts-Pulver til Arrestantens Broder.
- - 14. C. p. 126. **Forhøret** cont.
  - 127. Arrestanten **Johan Eckmann** : at hans Broder Smeden i Efteraaret, saavidt mindes, - henvendte sig til Arrestanten og yttrede, at Maren Kirstine trængte paa ham, at de skulde forlade Landet, og han i den Anledning havde gjort Anstalt – skulde med et Dampskib gaae til Aaresund og derfra til Hamborg for derfra med et Udvandrer-Skib at gaae til Australien. Da Arrestanten ikke vilde, at denne Flugt skulde finde Sted, tog han til Naarup og fortalte til Maren Kirstines Forældre, hvad denne pønsede paa.
Han kjørte derpaa til Assens med hende for at paasee, at Reisen ikke gik for sig.
  - 128.-129. Han er fuldkommen vis paa, at Maren Kirstine var i Smedens Bryggers den Dag Konen blev Begravet.
Arrestantinden at det har været aftale mellem hende og Eckmann at de skulde reise sammen til Australien, og han havde sagt hende, at han i saae Henseende

havde truffet alle fornødne Foranstaltninger, samt at hans Broder J. Eckmann havde besørget Pengene indbetalt heri Byen. De fornødne Pengemidler havde han skaffet tilveie ved at laane 200 Rd. af Arrestantindens Fader og 200 Rd. af J. C. Clausen i Skriinshauge. Det var efter en Aftale imellem M. Eckmann og J. Eckmann, at Arrestantinden var kommen i Huset hos denne for at han skulde kjøre Arrestantinden til Assens den Dag Afreisen derfra skulde finde Sted. –

130. Da hun, efterat denne Plan om at Reise til Australien var gaaet overstyr, var kommen hjem til sine Forældre i Naarup, var det, at Smeden en Dag han var sammen med hende i et Kammer der, sagde hende, at han vilde skille sig af med Konen ved at forgive hende, eftersom hun var saa urimelig. Dengang omtalte han ikke, at han havde Rottekrudtet eller hvordan han agtede at faae det; hun veed heller ikke, naar eller hvorfra han har faaet det, men det forekommer hende bestemt, at han senere har sagt hende, at han havde faaet det hos sin Broder
131. Johan - Den dag Smed Eckmann sidste Gang var her i Byen med sin Kone sendte han, som sædvanlig, Bud til Arrestantinden om at møde ham i Kjøbmand Petersens Port. Arrestantinden mødte ham der, saavidt hun mindes, om Eftermiddagen og han fortalte hende da, at han havde sin Kone med sig herud, og at han nu vilde give hende et glas Viin henne hos Barløse Noget hun kunde døe af.

Side 24

1861. Decbr. 14. C. p.131. Arrestantinden saae ikke Smeden mere den Dag, men den følgende Mandag, mødtes hun atter med Smeden efter denne flere Gange havde havt Bud i hendes Condition efter hende, i Kjøbmand Petersens Port. Han sagde hende da, at han om Fredagen havde givet sin Kone Rottekrudtet i et Glas Viin hos Barløse, og at han ved et Piletræ her udenfor Byen havde gemt Resten, den han nu var kommen at hente for at give hende mere.

132. Forelæst, vedgaaet.

- - 17. C. p. 137. **Forhøret** cont.

- - 23. C. p. 146. **Hovedforhøret** cont.

151. Dyr læge **Henriksen**: at Arrestanten ikke kunde lide Smedens afdøde Kone og har yttret om hende, at hun ikke var bedre værd, end at skydes. –

152. Da han i Etatsraad Knudsen Tid skulde i Forhør –

153. vinkede Joh. Eckmann ham ned i K. Nielsens Kjælder og bad Comparenten at holde sig stiv, - handlede urigtigt i at ikke opgive, at Joh. Eckmann havde faaet Rottekrudt, maaske ikke efterseet sine Bøger nøiagtigt.

Arrestanten **J. Eckmann** –

1862. Januar. 7. C. p. 181. **Hovedforhøret** cont.

185. **Henriksen**

186. Om det var der eller paa Nielsens Kjælder, at Arrestanten yttrede til ham, at man ikke skulde faae ham til at bekjende, om man knuste Arme og Been paa ham, erindrer Comparenten ikke.

- - 10. C. p. 203. **Skrivelse** fra Politiassistent Jørgensen til Dommeren.

Da Undertegnede for en Tid siden var blevet fortalt, at Arrestantinden M. K. Pedersen af Naarup skulde for flere Aar tilbage havde tilvendt sig en Haarkjæde med Guldlaas fra Gaardmand C. Madsens Datter Ane Johanne, da har jeg desaarsag henvendt mig til Sidstnævnte. Denne forklarer, at for en 8 a 9 Aar siden ved et Barselskilde hos Sadelmager Hansen her i Naarup bar Ane Johanne Barnet til Daaben og P. Larsens Kone gik hos og sad tillige sammen i en Stol i Kirken. Da nævnte Ane Johanne bar Barnet til Daaben, havde flere af de Tilstedeværende seet, at en Haarkjæde med Guldlaas, som hun bar om Halsen, var gaaet op og hængte løs. Da hun kom tilbage til Naarup savnede hun først kjæden, hvorefter hun lod sende Bud til Kirken for om muligt af finde Kjæden, men fandt den ikke. Da P. Larsens Kone just ikke staaer i det bedste Rygte og tillige havde havt den Leilighed til at tilvende sig Kjæden, saa fik hun desaarsag hende Mistænkt.

Side 25

1862. Januar. 20.C.p. 201. **Forhøret** cont.

204. **A. J. Hansdatter** at hun ved det ommeldte Barsedaa fulgte til Kirken tilligemed den i Meldingen nævnte Ane Johanne, som bar Barnet til Daabs, men Comparentinden fulgte med for at give det Patte. Comparentinden sad derfor i samme Stol i Kirken, som Ane Johanne. Medens de sadde i Stolen saae Comparentinden en Haarkjæde med Guldlaas ligge paa gulvet. Comparentinden tog den op og puttede den i sin Lomme og beholdt den. Efterat have havt den i nogle Aar, forærede hun den til en af sine Døttre, Stine eller Marie, hun erindrer ikke til hvem af dem. Comparentinden paastaaer, at hun ikke havde seet Ane Johanne havde Kjæden paa. Comparentinden omtalte slet ikke Kjæden for Nogen, og benægter nogensinde at have hørt, at Ane Johanne havde mistet den. **Dommeren** foreholdt hende, at da der ingen Anden var i Stolen end hende og Ane Johanne, maatte hun kunne begribe, at det var hendes, men uagtet hun indrømmer, at hun, da hun saa kjæden ligge paa Gulvet, hemmelig tog den op og stak den til sig, paastaaer hun dog, at hun ikke antog, at den tilhørte Ane Johanne, men den var tabt af Een eller Anden Søndagen iforveien.

- - 21. C. p. 205. **Forhøret** cont.

213. Kjøbmand **C. Christoffersen** foreviist det i Forhøret den 26de November f. A. ommeldte Lommetørklæde, og erklærer han, at saavidt han kan skjønne, er det det samme, som er ham frakomet ved den i Forhøret af 18de Novbr. f. A. omforklarede Leilighed. Tørklædet blev af **Retten Vidner** vurderet til 8 Skilling. **C. Christoffersen** havde Intet imod Vurderingen at erindre og frafaldt Erstatning for Afsavnet saavel som for de mistede 5 Mk.

Arrestantinden foreholdt den paa Tørklædet satte Vurdering mod hvilken hun Intet havde at erindre. Tørklædet blev med Arrestantindens Samtykke tilbageleveret Christoffersen.

1862. Februar. 3.C.p.240. **Hovedforhøret** cont.

248. Arrestanten **Johan Eckmann** at det Rottekrudt, hvormed M. Eckmann uden Tvivl

har forgivet sin Kone, har Arrestanten givet ham, men uden at Arrestanten havde eller kunde have noget Formodning om, hvortil han vilde bruge det. Smeden foregav Arrestanten, at han havde et Hesteadsel, som han vilde bruge til dermed at fange Ræve ved. Arrestanten indfandt sig en dag hos Dyrslæge Henriksen paa dennes Bolig for hos denne at faa Rottekrudtet til Broderen. Henriksen var ikke hjemme, men dennes Kone. Arrestanten forebragte hende sin Anmodning om at faae noget Rottekrudt, idet han fortalte hende, hvortil det skulde bruges, og Madamen leverede ham ogsaa et Papirkapsel med Rottekrudt i. Arrestanten kjørte fra Henriksen hen til sin Broder Smeden, hvor han, saavidt han nu kan mindes, tillige skulde hente en svensk Harve, og ved den Leilighed leverede Arrestanten Smeden Rottekrudtet. Naar

Side 26

1862. Februar. 3.C.p.248. dette var erindrings Arrestandten ikke, men det er muligt, at det var i Foraaret 1855, at medens Broderen Martin forrige Gang var arresteret, og medens Arrestanten opholdt sig i Naarup, har Stine fortalt ham, at Smedekonen først havde faaet
249. Rottekrudt i den Mad eller Drikke, hvilken af Delene erindrings Arrestandten ikke, som hun havde nydt hos Barløse, og at hun derpaa havde faaet mere i noget Viin eller Mjød, som hun fik ved Hoppehuset. Arrestanten har ingensinde talt til sin Broder derom. Arrestanten forsikrer, at han selv ikke har haft nogen som helst Deel i det paa Smedens Kone begaaede Mord, hvilket han heller ikke kunde, eftersom han den Dag ikke var heri Byen. Naar han hidtil har fortiet, at Smeden hos ham har faaet Rottekrudt, da har det kun været deels for at skaane Madam Henriksen for Ubehageligheder, og deels for ike at vidne mod sin Broder. Henriksens **Hustru** foreholdt den af Arrestanten J. Eckmann afgivne Forklaring, og erklærer hun, at det kan gjerne være, at det forholder sig saaledes, som Arrestanten forklarer. –
250. Arrestanten **M. Eckmann** at han nu aabent og uforbeholdent vil tilstaae den af ham begaaede Forbrydelse. Arrestanten har staaet i utugtigt Forbindelse med Maren Kirstine medens hans Kone levede. Naar dette først begyndte kan han nu ikke erindre, men det er muligt, at det begyndte i Sommeren 1854. Maren Kirstine havde opfordret Arrestanten til at flygte ud af Landet med hende, og han besluttede derfor at reise med hende i Efteraaret 1854 til Australien. Ved sin Broder Johan lod Arrestanten indbetale de fornødne Penge til Udvandrer-Selskabets Agent, Viceconsul Fugleberg i Odense, og gjennem denne fik han ved Johan de fornødne Papirer, hvilke Johan bragte ham. Maren Kirstine var efter Aftale med Johan kommet med denne til Middelfart under Forgivelse af, at hun skulde tjene hos ham, men i Virkeligheden for at han skulde befordre hende til Assens, naar Afreisen skulde gaa for sig. Paa en Reise hun gjorde her til Odense fra Middelfart underrettede Arrestanten hende om, hvad Dag hun skulde træffe ham i Assens,-
251. Næste Dag reiste hun Middelfart. Paa den aftalte Dag reiste Arrestanten med Deligencen til Assens, man da han inden han reiste hjemme fra af sin Kone havde

hørt, at hun var underrettet om hans Plan, hvilken Johan havde forraadt P. Larsen, var det hans Agt ikke at reise til Australien, men blot til Assens. –

252. Efterat Arrestanten var kommen tilbage til Naarup og Maren Kirstine ogsaa var kommen tilbage til Naarup, begyndte de deres forrige Forhold igjen, hvilket som han siger, ikke kunde blive fri for, da hun saavel som hendes Moder idelig overhængte ham. Arrestanten følte nok, at han handlede urigtigt, men han veed ikke hvorledes det var; det var ham ikke muligt at rive sig løs, og det uagtet han i og for sig dengang ikke brød sig videre om hende. Hvad der desværre svækkede ham i den Kamp, han stred for at rive sig løs fra hende, var det ulykkelige Forhold, der fandt Sted imellem Arrestanten og hans Kone, som ved sit heftige Gemyt gjorde ham Hjemmet utaaleligt. Det var ham, siger han, - som der staar i Skriften, at Satan var faret ham i Kjødet; thi hans Overbeviisning og gode Villie

Side 27

1862. Februar. 3.C.p.253. bød ham at lade Maren Kirstine fare, men alligevel var der noget, som drev ham til hende. – Maren Kirstine var den, som først har foreslaaet Arrestanten at skille sig af med sin Kone med Gift. Arrestanten nægtede først at indlade sig derpaa, idet han sagde, at han jo vel kunde blive skildt fra hende paa en anden Maade, men Maren Kirstine svarede, at det hjalp ikke, han vilde i saa Fald dog vende tilbage til hende. Maren Kirstine pressede flere Gange paa Arrestanten, at han skulde gjøre Alvor af det og forgive Konen, men Arrestanten undslog sig stadig derfor. Ved Mai 1855 kom Maren Kirstine herud til Odense for at tjene hos Madam Crone, og Arrestanten havde hyppige Sammenkomster med hende. Fra den Tid, hun var kommen i Huset hos Madam Crone, var hun især slem til at presse paa Arrestanten, at han skulde skille sig af med sin Kone; ja, engang da Arrestanten var inde med hende i Næsbyhoved Skov, truede hun ham endog med, at hun vilde drukne sig, dersom Arrestanten ikke skilte sig af med Konen. Arrestanten havde tidligere, om det var samme Aar erindrer Arrestanten ikke, dog troer han det, meddeelt sin Broder Johan, at det var hans Hensigt, at forgive sin Kone, og desaarsag anmodede Johan om at forskaffe ham noget Rottekrudt. Arrestanten bemærker, at han ikke kan sige, om han netop har sagt Rottekrudt, men han troer det dog. En Dag Arrestanten havde været hjemme hos Johan og denne derpaa kjørte med Arrestanten fra Johans Hus, holdt de udenfor Dyr læge Henriksens Huus. Arrestanten blev siddende paa Vognen, men Johan gik ind og fik et Rottekrudtspulver hos Henriksens Kone. –

254. Efterat være kommen hjem glemte Arrestanten Giften oppe paa Loftet bag en Lægte. Da Arrestanten endelig var bleven træt af Maren Kristines Overhæng', besluttede han at benytte Rottekrudtet til dermed at forgive sin Kone. Da hans Kone Fredag den 3die August havde bedet Arrestanten om at maatte reise med her til Odense for at kjøbe Gardintøi, besluttede Arrestanten pludselig, at give hende Giften under Opholdet her i Odense. Inden han reiste hjemmefra gik han desaarsag op paa Loftet og tog Pakken med Giften i til sig og glemte den i sin

Vestelomme. Arrestanten erindrer ikke om han, efter den Fredag at være kommen her til Byen, her har talt med Maren Kirstine, men hun har selv siden fortalt ham, at hun om Aftenen var udenfor Barløses og saae, at han gav sin Kone det Glas Viin, hvori Giften var kommet. Efterat Arrestantens Kone og M. Thomsens Kone om Aftenen da de skulde reise hjem vare komme til Vogns, fik Arrestanten 3 Glas Portviin hos Barløse. Barløse skjænkede dem selv og satte disse paa en Bakke, og lod Flasken, hvoraf han havde skjænket og hvori der endnu var endeel tilbage, blive staaende paa Bordet. Barløse satte desuden en lille Theskee i hvert Glas, og Arrestanten tog Sukker af en kop der stod på Skjænken og kom noget sukker i hvert Glas. Disse glas, der blev iskjænkede i Barløses inderste Stue, stode paa Bakken saaledes: de to ved siden af hinanden og det tredje ene. Idet Arrestanten gik igennem Barløses yderste Stue tog han i Vestelommen med tre Fingre en portion af Rottekruddet. Papiret, der havde været om det, var gaaet istykker, så at han uden videre kunde tage det med Fingrene, og han bemærker, at det i Lommen var bleven fugtigt, saa at det hang sammen, hvisaarsag han fik mellem sine tre Fingre en temmelig betydeligt Mængde, uden at han dog er istand til nærmere at betegne hvormeget. Dette, han saaledes optog mellem Fingrene, kom han i det ene af de Glas, der paa Bak-

Side 28

1862. Febr. 27. C. p. 255. ken stod paa Rad, nemlig i det, der stod nærmest mod han; han beregnede nemlig, at da hans Kone sad paa den side af Vognen, der vendte mod Gadedøren og M. Thomsens Kone paa vestre Side af hende, vilde, - naar han bøde begge Konerne paa en Gang Glassene – det Glas, hvori Rottekruddet var, være ligeudfor hans Kone, og det andet ligeudfor M. Thomsens Kone, saa Arrestantens Kone ufeilbarlig vilde tage det Glas, hvori Giften var. Som Arrestanten havde beregnet gik det ogsaa. Efterat Arrestantens Kone havde taget Glasset med Giften i, men inden hun havde drukket af det, sagde hun til Arrestanten: "Drik mig til". Arrestanten, som tænkte, at det i Grunden var det ønskeligste om de begge kunde dø, tog ikke i Betænkning at tage og drikke en Mundfuld af Glasset, hvorpaa hans Kone tog Glasset og drak det ud. Levnede hun noget, saa var det ialtfald kun meget lidt. Arrestanten gik derpaa hen og bød Mads Thomsen, som, saavidt Arrestanten mindes, sad paa Vognen, det tredje Glas, nemlig det, som havde staaet ene for sig selv på Bakken. Efterat Glassene saaledes vare tømte, og idet Arrestanten gik ind med Bakken, tørrede han det Glas, hvoraf han kone havde drukket af, saavidt han mindes, med sin Frakkeflip paa det at Ingen skulde tage Skade af, hvad der muligen kunde være levnet i Glasset. Arrestanten forsikrer paa det højtideligste, at saa saare han Kone havde drukket af Glasset fortrød han bitterligen, hvad han havde gjort og vilde have givet Alt til, for at han kunde have gjort det ugjort. Arrestanten bemærker, at han på Veien, da de gik
256. hjem, imellem Tommerup og Naarup følte ondt af den Gift, han havde faaet i sig, og kastede et Par Gange op, men videre Ulempe havde han dog ikke af det. Arrestantens Kone beklagede sig, savidt Arrestanten kan mindes, ikke over videre

Ildebefindende under Hjemreisen, men næste Morgen laae hun og kastede op; i hvilken Tilstand hun for øvrigt var de følgende Dage kan Arrestanten ikke sige, da han kun var lidt inde hos hende. Da Arrestanten næste Dag gik over til Doktoren kastede han, idet han gik igjennem Skoven, det øvrige Rottekrudt, som han havde tilbage hos sig i sin Lomme, fra sig. Arrestanten forsikkrer, at han ikke har givet sin Kone mere Rottekrudt, end det hun fik i Vinen hos Barløses, og han tilføier, at det er saa langt fra, at han skulde have givet hende mere, at han, dersom det havde staaet i hans Magt, inderlig havde ønsket at befri hende for det, han havde givet hende. Da han om Løverdagen gik til Lægen, forsikkrer han, at det var hans Kones Forlangende kun at hente Medicin og ikke Lægen; han angrer nu bitterlig, at han ikke – uagtet mod hendes Villie – tog overtvers og hentede Lægen, da saa hendes Liv endnu muligen kunde have været reddet. Arrestanten forsikkrer, at da han om Mandagen kjørte hertil Odense, var det deels fordi han ikke kunde udholde at være hjemme, deels for at hente forskjellige Smaating, som hans Kone behøvede. Arrestanten talte rigtignok med Maren Kirstine her i Byen, den samme Dag; hans Ærinde til hende var virkelig, efter hendes Moders Begjæring at kræve hende for et Pudevaar. Det er nok rimeligt, at han, medens han talte

257. med hende, har fortalt hende, at han om Fredagen har givet sin Kone Giften, og var det – saavidt Arrestanten erindrer – ved samme Leilighed, at hun fortalte ham, at hun havde staaet udenfor Barløses og seet ham række Konen Glasset. Hvad hun har fortalt om, at han var kommen hertil Byen for at hente mere Rottekrudt, og om at han skulde have gjemt noget under et Piletræ her udenfor Byen, forsikkrer Arrestanten er Usandhed. Arrestanten forsikkrer, at han – efter om Mandagen at være kommen hjem –

Side 29

1862. Februar.3. C. p.257. gik til Doktoren, men at han ikke traf denne hjemme, han forsikkrer iligemaade, at han ingenlunde om Tirsdag Morgen forhindrede Vognen fra at hente Lægen. Medens Maren Kirstine strax efter Arrestantens Kones Død opholdt sig i Naarup, var hun en Aften over hos Arrestanten. Efterat Arrestantens Kone var begravet, besøgte Arrestanten atter Maren Kirstine her i Odense. –

258. Det havde ikke været hans Hensigt strax at tage hende i Huset hos sig, men ikke destomindre kom hun om Onsdagen efterat hun havde barslet om Søndagen ud til Arrestanten i Naarup, hvor hun derefter senere er forbleven. Da der blev optaget Forhør i Anledning af at Attestanten var udlagt som Fader til hendes Barn, fulgte Arrestanten og Maren Kirstine herud sammen, og det er nok rimeligt, at de have aftalt den Historie med Vognmandskarlen, som hun foregav skulde være Fader til Barnet, men Arrestanten kan ikke erindre det. Arrestanten forsikkrer, at han nu har givet en aaben og ærlig Tilstaaelse om hvad han har forbrudt, samt at han dybt og inderligt angrer sin Forbrydelse, og maa **Dommeren** bemærke, at Arrestantens Ydre og hele Optræden bærer tydeligt Spor af en sand og Oprigtig Anger. Forelæst og vedgaaet.

- - 4. C. p. 259. **Hovedforhøret** cont.

260. Arrestanten **M. Eckmann** ratihaberede Forklaringen igaar med følgende Bemærkning: - Hvad Maren Kirstine har forklaret om, at Arrestanten skal have sagt hende om Mandagen, navnlig forsaavidt det gaaer ud paa, at Arrestanten den Dag skulde have hentet mere Rottekrudt og at han skulde have gjemt saadant under et Piletræ, er Usandhed; skulde han imidlertid have sagt noget lignende til hende har det, som han siger, ikke været andet end Pjank, -
261. at Maren Kirstine allerede inden Australiereisen havde talt til ham om, at han skulde forgive sin Kone, men det var især efterat at hun var kommen til at tjene hos Crone i Odense, at hun især pressede ham, og skete det fornemmelig i Næsbyhoved Skov, hvor Arrestanten, saavidt han erindrer, 3 Gange var ude med hende.
262. Om Arrestanten talte med hende om Fredag, da han var her i Byen med sin Kone, og da sagde hende, naar og hvorledes han vilde give Konen Giften, er han ikke istand til at erindre, dog troer han det. -
264. I den Tid Maren Kirstine strax efter Konens Død var i Naarup var hun, saavidt Arrestanten mindes, en Nat hos ham, - han vidste Intet hans afdøde Kone mere frygtede for, end at hans Børn skulde faae Maren Kirstine til Moder, - at Maren Kirstine flere Gange i Vrede har truet ham – Arrestanten var fortvivlet, saavel af Anger over sin Forbrydelse, som formedelst hendes slette Opførsel, navnlig mod Børnene, at han slet ikke brød sig om, at hans Forbrydelser kom frem.

Side 30

1862. Februar.4. C. p.264. **Arrestantinden** – tilstaaer, at hun medens Arrestanten M. Eckmanns Kone levede, har bedet Eckmann om at forgive sin Kone, og erindrer hun navnlig, at hun paa en Spadseretour med ham ud i Næsbyhoved Skov, medens hun tjente hos Madame Crone, har forlangt det af ham, idet hun har yttret, at dersom han ikke vilde gjøre det, vilde hun gjøre en Ulykke ved sig selv. Arrestantinden var dengang frugtsommelig ved Eckmann, og det var for at hun kunde blive gift med Eckmann, at hun opfordrede ham til at
265. forgive Konen Han har ikke, Saavidt Arrestantinden kan erindre, yttret, at han vilde skilles fra Konen. Da Eckmann var her i Byen om Fredagen med sin kone, havde han og Arrestantinden en Sammenkomst i Kjøbmand Petersens Port, og der underrettede Eckmann hende om, at han den Aften vilde give sin Kone Giften i et Glas Viin. Arrestantinden forsikkrer, at hun ikke var henne ved Barløses om Aftenen, og at hun ikke saae Eckmann give Konen Vinen, og dette vedbliver hun, uagtet Eckmann sagde hende sin Forklaring i Øinene. Hun forklarer dernæst, at da Eckmann var her i Byen om Mandagen derefter, sagde han hende, at han havde givet Konen Giften i Vinen om Fredagen. Om Eckmann samme Dag ogsaa har sagt hende, at han var kommet hertil Byen for at hente mere Rottekrudt 2c., erindrer hun ikke mere med Bestemthed –
266. Arrestanten **Johan Eckmann** vedblev.

Arrestanten **M. Eckmann** – at han da han bad Johan om at skaffe ham Rottekrudtet, udtrykkeligt sagde ham, hvortil det skulle bruges.

- - 5. C. p. 267. **Forhøret** cont.

Arrestantinden ratihaberede forrige Forklaring – at det først var efterat den paatænkte Reise til Australien var gaaet overstyr og efterat hun derpaa var kommen hjem til Naarup, at der var tale imellem hende og Smeden M. Eckmann om at forgive Konen. Smed Eckmann vilde lade sig skille fra hende, men Arrestantinden forlangte, at han skulde forgive hende. Det kan godt være, at hun har forlangt dette, fordi hun frygtede, at han ellers dog vilde vende tilbage til Konen, men om hun har yttret saadant, erindrer hun ikke. Talen om det Omforklarede fandt først Sted en Dag M. Eckmann var ene sammen med hende i hendes Forældres Huus. Eckmann lovede da at forgive Konen. Om han da var i Besiddelse af Rottekrudtet, veed Arrestantinden ikke. Efterat Arrestantinden derpaa var kommet her til Odense at tjene, erindrede hun ham, naar han var herude hos hende, om at opfylde løftet, og navnlig gjorde hun det engang de vare ude i Næsbyhoved Skov –

268. Hvad Andeel Joh. Eckmann har havt i Forbrydelsen paastaaer hun, at hun ikke veed. Smeden har ikke fortalt hende Noget derom og hun paastaaer, at hun heller ikke har talt med Johan desangaaende –
Forelæst, vedgaaer.

Side 31

1862. Februar.5. C. p.270. **Forhøret** cont.

271. **Joh. Eckmann** vedbliver.

- - 7. C. p.271. **Hovedforhøret** cont.

- - 7. C. p.271. **Hovedforhøret** cont.

273. Skolelærer **Gydesen** forklarer, at han Dagen efter M. Eckmanns Kones Begravelse kjørte med Johan Eckmann herfra til Schilling Mark. Underveis blev der talt om den Dagen iforveien begravne Kone og Johan Eckmann lod da falde nogle Ytringer, som Comparenten vel ikke ordret erindre, men hvis Mening var, at han, Johan, dog ikke havde forgivet sin Kone. Disse Ytringer vakte hos Comparenten først Mistanke om, at Smedens Kone var forgivet og synes at tyde hen paa, at Johan Eckmann har vidst Besked herom.

- - 8. C. p.274. **Hovedforhøret** cont.

Arrestantinden –

275. Arrestantinden forsikkrer, at hun, efterat hun og Eckmann havde begyndt at tale om at forgive Konen, ikke har spurgt ham, om han havde Gift, eller hvorfra han meente at kunne faae den. Hun forsikkrer, at hun heller ikke, efterat Konen var forgivet, har spurgt ham om eller han fortalt hende, hvorfra han havde faaet Giften.

- - 10. C. p.275. **Forhøret** cont.

276. Arrestanten **Johan Eckmann** - at da han overlod sin Broder Martinus Rottekrudtet, vidste han ikke rettere, end at denne, saaledes som han foregav for

Arrestanten, vilde bruge det til at forgive en Hund med, hvis Hund det var han vilde forgive, blev ikke omtalt. Arrestanten paastaaer nu, at det var i 1853 – Smeden havde aldrig sagt Arrestanten, at han vilde bruge det til at forgive sin Kone med, ligesaa lidt som han senere har fortalt ham, at han har brugt det dertil.

278. Arrestanten **M. Eckmann** ratihaberede tidligere Forklaringer – at han ikke nøie erindrer, naar det var han bad Johan om at skaffe Giften; denne var strax villig dertil. Saavidt Arrestanten erindrer talte Johan ogsaa om, at der var en Gift, som heed Blaadråber –
279. Arrestanten antog, at han senere maa have sagt Johan, hvor han havde givet Konen Giften, thi Johan har siden sagt Arrestanten, at det ogsaa havde været et daarligt Sted. Arrestanten forsikrer, at Maren Kirstine var den, som først foreslog at forgive Konen, at hun sikkert maa have omtalt Forgiftningen for Johan, thi denne har en Gang, da han i Sommer var i Naarup, yttret, at det skjændigt, at Arrestanten havde ladet hende vide det. Om Arrestanten har sagt Maren Kirstine, at han havde faaet Rottekrudt af Johan, erindrer han ikke med Bestemthed, dog troer han det sikkert, da han flere Gange har spurgt ham –

Side 32

1862. Februar. 11. C. p. 280. **Forhøret** cont.

281. Arrestanten **Johan Eckmann**.

282. Arrestanten **Martin Eckmann** – sagde Johan i Øinene, at det var ham, af hvem han (M. E.) har faaet det Rottekrudt, hvormed han har forgyvet sin Kone, at han (J. E.) vidste, hvortil Rottekrudtet skulde bruges og at han endog tilbød Martin en anden Gift, som han kaldte Blaadraaber.

- - 13. C. p. 291. **Forhøret** cont. **Arrestantinden** – at hun er født i Naarup, 27 Aar gl. -

294. Om hvad der passerede i Assens, forklarede hun i Eet og Alt som tidligere. Efterat være kommen tilbage til Naarup, vedblev Forholdet imellem dem (Arrestantinden og Eckmann) og da først begyndte de at tale om at forgive Konen; hvem af dem der først talte derom eller foreslog det, erindrer Arrestantinden ikke; Smeden talte ogsaa om at skilles fra Konen, men Arrestantinden frygtede for, at han saa senere skulde vende tilbage til Konen. Om Smeden har sagt hende, at han havde Gift eller talt om hvorfra han ventede at kunne faae den, erindrer hun ikke, ligesom hun heller ikke kan erindre, at han nogensinde senere har fortalt hende, hvorfra han havde faaet den. Naar eller hvorledes Konen skulde bibringes Giften, blev ikke omtalt –

295. Arrestantinden har nok opfordret ham til at Gjøre Ende paa det og forgive Konen, men hun forsikrer med Bestemthed, at hun ikke erindrer, at hun har truet ham med at tage Livet af sig eller gjøre en Ulykke ved sig selv, dersom han ikke vilde gjøre det. Derimod talte de oftere om, at de vilde være ulykkelige, dersom de ikke kunde komme sammen. –

297. **Martin Eckmann** – foreholdt Arrestantindens Forklaring tiltræder han samme. Forsaa vidt, at den i enkelte Puncter staaer i Strid med hvad han selv har forklaret,

antager han, at det må hidrøre fra Hukommelsesfeil.

- - 22. C. p.313. **Forhøret** cont. Huusmand **Mads Thomsen**. Dennes Kone **Ane**.

314. Arrestanten **M. Eckmann** vedbliver Forklaringerne.

Deponenterne ville ikke modsige.

Martin Eckmann – at han er født i 1815.

320. Da Arrestanten havde fattet den ulykkelige Beslutning at forgive Konen, henvendte han sig ligefrem til Johan og gjorde denne bekjendt dermed, samt bad ham skaffe sig noget Gift. Johan, istedetfor at fraraade Arrestanten en saa fortvivlet Beslutning, var strax villig til at efterkomme hans Forlangende,

Side 33

1862.Februar.20.C.p.320. og sagde han skulde nok skaffe ham enten Rottekrudt eller Noget, som han kaldte Blaadraaber – At hans Kone og Johan ikke kunde lide hinanden.

322. forsikrer, at han af sin ganske Sjæl angrer den af ham begaaede Forbrydelse, samt at han ønsker at leve og at han desaarsag for sin Angers Skyld vil bønfalde Hans Majestæt om Naade. Han har aldrig gjort sig skyldig i nogen anden Forbrydelse, han har aldrig været forfalden til nogen Last, det var kun det uheldige Forhold, herunder han maatte leve ovre i Slesvig, der forledede ham til at gjøre sig skyldig i ægteskabelig Utroskab. Havde det Fruentimmer, hvormed han da forsaae sig, ikke kommet til Fyen, saa havde han ikke atter forseet sig og saa havde hans Kones Jalousie og heftige Gemyt ikke gjort hans Hjem uudholdelig for ham og derved bragt ham i Forbindelse med Maren. Idet han tilskyndet af denne og ialtfald ikke holdt tilbage af sin ældre Broder, begik Forbrydelsen, erkjender han vel, hvor haardt han har syndet, men han troer dog ogsaa, at der i samtlige disse Omstændigheder er meget, som om det end ikke kan undskylde hvad han har gjort, dog vil kunne tale for, at han er værdig til Benaadning. Han har altid været en kjærlig og omhyggelig Fader.

Dommeren – bevidner Rigtigheden af Foranstaaende, navnlig hvad Arrestantens Anger og hvad hans Kjærlighed til sine Børn Angaaer.

- - 25. C. p. 323. **Forhøret** cont. Huusmand **Lars Gormsen**.

324. **Martin Eckmann** – foreholdt og vedkjendt Resolution 3. September 1853 – foreholdt Marens den 17. Januar 1861 fødte Barns Daabsattest – at ikke han men Morten Carsten Pedersen er Fader til det i samme onmeldte Barn. Arrestanten er rigtignok indskrevet som Fader, men han har ingensinde selv anmeldt sig eller ladet sig anmelde som saadan, men kun stiltiende fundet sig i at blive indskrevet.

- Marts 12. C. p. 341. **Forhøret** cont. **Ane Johanne Christiansen**, Gaardmand Madsens Datter –

343. Hun ansætter den Kjæde, hun har mistet, til 3 Rd., men frafalder Erstatning.

Ane Johanne Hansdatter, Huusmand Peter Larsens Kone – at hun fandt Kjæden i Kirkestolen, puttede den til sig. Hun omtalte ikke for Nogen, at hun havde fundet den og hun benægter, at Ane Johanne efter Hjemkomsten fra Kirken omtalte at have mistet den – tiltræder Værdi-ansættelsen – 54 Aar gammel - ikke tiltalt eller straffet.

1862 Marts 13. I. p. 37. **Præsteattest.** Ane Johanne Hansdatter døbt den 3. Juni 1809.

- Marts 14. C. p. 345. **Forhøret** cont. Jomfru **E. S. Olsen** , ratihaberede Forklaringen af 20. November 1861.

J. E. Eckmann.

Olsen –

346. **Eed.** Skolelærer **Gydesen** – ratihaberede Forklaring af 7. Februar 1862.

Eed. Sadelmager **Hans Hansen** – at den Gang Smed Eckmanns Kone blev begravet, fulgte Gaardeier Friis i Naarup hende til Jorden, men han vilde derimod ikke deeltage i det Gilde, der som Skik og Brug er, efter Begravelsen blev holdt hos Smeden. Johan Eckmann, der var med til Begravelsen, blev vred herover og vilde have gjort Spektakler med Friis desangaaende, men Smeden søgte at afholde ham derfra. Snedker Johan Eckmann kom derefter ind i den Stue i Smedens Huus, hvor Comparenten var, og idet han satte sig ned hos de Andre, som vare der, yttrede han: "Gud skee Lov, jeg har dog Intet, der hviler tungt paa min Samvittighed."

346. **Johan Eckmann.**

Sadelmager **Hansen.**

Eed. Forhøret sluttet.

- - 14. I. p. 50. **Præsteattest.** J. E. Eckmann confirmeret Paaske 1823, født den 3. Februar 1807.

- - 29. I. p. 15. **Extensionsordre.**

- 1) Martinus Eckmann tillige for Hoer og for Overtrædelse af Entholdelses-Decret
- 2) Maren Kirstine for Meddeeltighed i Giftmord, Tyveri, Overtrædelse af Entholdelsesdecret, urigtig Udlæggelse af Barnefader.
- 3) J. E. Eckmann Meddeeltighed i Giftmord.
- 4) Ane Johanne Hansdatter. Tyveri eller ulovlig Omgang med Hittegods.
- 5) L. H. Henriksen Overtrædelse af Frdn. 1. April 1796.

Defensor for Nr. - 1. Procurator Petersen.

- - 2. Procurator J. J. Hansen

- - 3. Procurator Jespersen

- - 4. Procurator Cloos

- - 5. Procurator Borch

- 31. I. p. 13. **Odense Herreds Politiret.** Forhør.

17. **J. E. Eckmann** – foreholdt og vedkjender Daabsattest.

1862. April 2. I. p. 78- 83. **Præsteerklæring.**

79. - ligesom Eckmann saaledes var blottet for al Religion, saaledes var han og blottet for al egentlig Moralitet –

81. – imod sine Børn har han været ganske ligegyldig og har kun lidet bekymret sig om dem. Klæde og Føde have de faaet, men deres Underviisning er aldeles forsømt – Maren Kirstine Petersen har vistnok havt en slet Opdragelse –

82. i en Alder af omtrent 20 Aar i Eckmanns Vold, hun var alt dengang det Fortabtes Barn, tilbøielig til at lyve og stjæle m.m. – saavel Moderen som Bedstemoderen – understøttet denne Forbindelse –
- 17. I. p. 77. **Skrivelse.** Fragaalse. Tilstaaet fordi belagt med Lænker og presset dertil. Arseniken givet Jeppe Lunde ved Naarup Skov, 14 Dage efter modtaget af Broderen.
- 19. I. p. 71. **Odense Herreds Politiret.** Forhør.
83. **Martinus Eckmann** –
84. at han ingensinde har givet sin Kone Gift, ligesom han og erklærede, at han ikke er Fader til det af Arrestantinden Maren K. Pedersens i hendes Condition hos Madam Crone fødte Barn.
- Dommeren** gjorde Arrestanten bekendt med d. L. 1-15-1.
- Arrestanten vedblev. Dommeren foreholdt ham, at hans Tilstaaelse er afgivet aldeles frivilligt. Arrestanten paastaaer, at han alen tilstod, fordi han ikke kunde udholde at staae længer ligeoverfor sin Dommer. Dommeren foreholdt ham, at han jo kun 1 Gang har, belagt med en almindelig let Feltkjæde været ført fra Arresten, som ligger i en Udkant af Byen, ned til Dommerens Contoir for at underkastes Forhør, og at han senere blev fritaget derfor, fordi Dommeren i den Anger, han da udviste troede at have Sikkerhed for, at han ikke vilde saaledes som hans Broder Johan, gjøre Forsøg paa at undvige. Arrestanten erklærer, at han ikke kan erindre det –
85. Arrestanten svarer, at han rigtignok har sagt, at han aldrig har havt Rottekrudt, men han har, dog ikke i 1855, som han tidligere har sagt, men i 1853 eller 1854, faaet Rottekrudt af sin Broder, men dette har han, 14 Dage efterat han havde faaet det, givet til en Person Jeppe Lunde, der boer i Naarup Skov, og som skulde bruge det til at fange Ræve med – Dommeren foreholdt ham, at Jeppe Lunde – Petersen – har hængt sig den 22. Januar d. A., hvilket Arrestanten erfarede, da han den 7. Februar var ude i Naarup.
86. Arrestanten svarer, at han veed godt, at han ogsaa for sine Brødre har tilstaaet, at have forgivet sin Kone, men denne Tilstaaelse er urigtig.
87. Dommeren foreholdt ham, om han ikke under Confrontationen sagde til Maren Kirstine, at han, som hun jo vidste, havde begaaet Forbrydelsen. Arrestanten svarer hertil, at det var den Onde, som regjerede i ham – Dommeren foreholdt ham, om han ikke mange Gange under Confrontationen med sin Broder Johan har gjentaget sin tilstaaelse. Arrestanten indrømmer saadant, men paastaaer, at det var Djævelen –

Side 36

1862. April 19. I. p. 88. Dommeren foreholdt Arrestanten, om han ikke selv har sagt, at, da han havde drukket af Vinen med Giften, ønskede han at døe deraf, samt at han kom til at

kaste op paa Veien. Arrestanten erklærer, at han rigtignok har sagt Saadant, men kun for at fyldestgjøre Dommeren. Dommeren foreholdt Arrestanten, at han (Dommeren) jo ved enhver Leilighed, hvor det har staaet i hans Magt, har bestræbt sig for at efterkomme ethvert Ønske af Arrestanten – der sigtede til at lindre hans Stillings Ublidhed -

89. Endvidere bemærkede Dommeren, at Arrestanten ingensinde for ham har beklaget sig over Mangel paa Strømper eller Andet –

- 15. B. p. 20. **Stævning.**
- 22. B. p. 18. **Odense Herreds Extraret.**
- 24. B. p. 23. **Ret.**
- 25. I. p. 101. **Odense Herreds Politiret.**

Maren Kirstine – erklærer, at hun ikke har talt med Martin Eckmann om eller af denne begjært, at denne skulde forgive sin Kone, hvorhos hun tillige erklærede, at han heller ikke er Fader til hendes første Barn, som hun fødte medens hun tjente hos Madam Crone –

102. hun var kiv i det og kjed af at høre paa Dommeren – anden Grund til at hun tidligere har tilstaaet den hende paasagte Forbrydelse har hun ikke at anføre. Dommeren foreholdt hende D. L 1-15-1. Arrestantinden vedblev.

- 26. B. p. 24. **Herredsting**
- 1862. Mai 5. B. p. 48. **Herredsting.**
- 8. B. p. 57. **Herredsting.**
- 12. B. p. 61. **Herredsting.**
- 17. H. p. 17. **Herredsting.**

Side 37.

1862. Mai. 13. G. p. 11. **Forhør.**

Arrestantens Fragaelse.

- - 17. G. p. 85. **Skrivelse** fra den Constituerede Herredsfoged, Cancelliraad Petersen, om Grunden til, at han har ladet Sagen henstaae.
- - 21. G. p. 86. **Ret** i hvilken Dommeren med Tiltagne Meddomsmænd afsagde **Dom.**

Thi Kjendes for ret:

Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Martinus Adolph Eliasen (Ekmann) bør have sit Liv forbrudt og henlægges på Steile og Hjul.

Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter bør have sit liv forbrudt og hendes Hoved sættes på en Stage.

Arrestanten Johan Elias Ekmann bør hensættes til Tugthuusarbeide på Livstid.

Tiltalte Ane Johanne Hansdatter bør hensættes til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage.

Tiltalte Dyr læge Lars Henrik Henriksen bør betale en Mulct af 50 Rd. til Odense Amts Fattigkasse.

Alle af Actionen lovligt flydende Omkostninger, herunder i Salair til Actor

Procurator Tommerup 24 Rd., og i Salair til Defensorerne Procurator Petersen, Procurator Hansen, Procurator, Kammerassessor Jespersen, Procurator Cloos, Prøveprocurator Borch, 16 Rd. til den Førstnævnte og 8 Rd. til hver af de Andre bør Arrestanten Martinus Adolph Ekmann, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen og Arrestant Johan Elias Ekmann Een for Alle og Alle for Een at tilsvare, dog saaledes, at de Tiltalte Ane Johanne Hansdatter og Dyrlæge L. H. Henriksen in solidum med dem bør tilsvare hver for sit Vedkommende de af Actionen flydende Omkostninger samt hver 1/5 Deel af de Procuratorerne tiltjente Salairer.

Det Idømte udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og i øvrigt at efterkommes under Adfærd efter Loven.

- - 31. K. **Arrestantens Klageskrift.**

1862. Juni 5 og 7 K. p. 98. **Forkyndelse** (Alle utilfredse undtagen A. J. Hansdatter. M. Ekmann ville ingen Erklæring afgive).

- - 14. K. p. 99 **Indstævning** (ogsaa for det Offentlige).

- - 16. K. p. 99 **Skrivelse** fra Underdommeren til Amtet med Oplysning om Arrestantens Klageskrift.

Side 39.

1862. Juni 28. A. p. 23. **Ordre.** Procurator Nyholm Actor.

-----	Herforth Defensor for <u>M. A. Eckmann</u>
-----	Christensen --- -- <u>M. K. Petersen</u>
-----	From --- -- <u>J. E. Eckmann</u>
-----	Lindhard --- -- <u>A. J. Hansdatter</u>
-----	Møller --- -- <u>Henriksen</u>

1862. Juli 8. A. p. 1. **Landsover- samt Hof og Stadsret.**

- - 21. A. p. 27. **Overret.**

- - 28. A. p. 35. **Overret.**

1862. August 11. A. p. 43. **Overret.**

- - 18. A. p. 52. **Overret.** Sagen optaget

1862. Octbr. 7. A. p. 55. **Den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsretsdom**

56. Under nærværende fra Odense Herreds Extraret hertil indankede Sag, tiltales Arrestanten Martinus Adolph Ekmann eller Eliassen for at have bibragt sin afdøde Hustru Oline Marie Olsen Arsenik og derved fremkaldt hendes Død, samt for Hoer og for at siddet Amtets Decret af 28. Januar 1857 om at entholde sig fra Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter overhørig, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter for at have tilskyndet eller tilraadt til Giftmord, for Tyveri, for at have siddet ovenberørte Amtsdecret overhørig samt for urigtig Udlæggelse af Barnefader, Arrestanten Snedker Johan Elias Ekmann for Meddeeltighed eller Medvideri i Giftmord, Tiltalte Anne Johanne Hansdatter, Husmand af Naarup, Peder Larsens Hustru, for Tyveri eller ulovlig Omgang med Hittegoods og Tiltalte, Dyrlæge Lars Henrik Henriksen for Overtrædelse af Bestemmelsen i Frdn. 1. April 1796 om Forhold med Gift.

57. Ved den førstnævnte Arrestants og Arrestantindes med det i øvrigt Oplyste stemmende Tilstaaelse er det godtgjort, at han allerede i Aaret 1854, da hans Hustru endnu levede, havde indladt sig i en usædelig Forbindelse med Arrestantinden, og at de, da hans Hustu var bleven vidende herom og dette havde givet Anledning til forskellige heftige Optrin, som forbittrede hans huuslige Liv, besluttede at forlade Landet og tage til Australien, men da Arrestantens Broder, Medtiltalte Johan Elias Ekmann, som havde været dem behjælpelig med at skaffe Pas og tage Billet til Reisen, havde forraadt Sagen for Arrestantens Hustru og for Arrestantindens Forældre, blev Reisen forhindret. De fortsatte imidlertid deres Forbindelse og Arrestantinden opfordrede nu Arrestanten til at forgive sin Hustru og det var hendes Ønske at blive gift med ham.

Da Arrestantinden fra Mai 1855 var kommen til at Tjene i Odense,

Side 39.

1862. Octbr. 7. A. p. 55. besøgte han hende hyppigt der og hun overhængte ham da ideligt med Anmodning om at forgive sin Hustru, idet hun endog efter hans Udsigende, hvilket hun ikke bestemt har turdet modsige, truede med i modsat Fald at tage Livet af sig. Da hans Hustru tilmed var af en meget heftig Character og ofte bebreidede ham hans Forhold til Arrestantinden, hvorfor hans huuslige Liv vedblev at være ham utaaleligt, besluttede han endelig, efterat han af sin Broder Arrestanten Johan Elias Ekmann havde fået overladt 1½ Unze Arsenik, som denne havde faaet udleveret af Tiltalte, Dyr læge Henriksen, at efterkomme Arrestantindens Opfordring om at forgive sin Hustru, hvisaarsag han, da han d. 3die August 1855 var reist til Odense med bemeldte sin Hustru, havde modtaget giften, som han til dette Øiemed havde havt beroende i sit Huus i flere Maaneder og som han da vilde søge Leilighed til at bibringe hende, hvorom han samme Dag under en
59. Sammenkost med Arrestantinden underrettede denne. Denne Beslutning udførte han ogsaa, idet han, da hans Hustru og en anden Kone, med hvem de fulgtes, vare stegne tilvogns udenfor en Værtshuusholder i Odense, hvor de havde spist til Aften, forlangte en halv Flaske Portviin, hvoraf Værtshuusholderen udskjænkede 3 Glas, som han satte paa en Bakke, og idet Arrestanten gik med Bakken gjennem Yderstuen, hvor der ingen var tilstede, tog han op af Vestelommen, hvor han havde Arsenikken, som uden at han veed hvorledes, var faldet ud af Papiret, hvori det havde været indsvøbt, med Fingrene en Klump, som, da Arsenikken var blevet fugtig i Lommen var temmelig betydeligt, og kom denne i det Glas, som hans Hustru, efter den maade, hvorpaa han havde stillet Glassene, maatte tage. Hun tog ogsaa det for hende bestemte Glas, men opfordrede ham til at drikke hende til, og da Arrestanten i det Øjeblik tænkte, at det maaske var bedst, at de begge døde, drak han en Mundfuld, hvorefter hun tømte
60. Glasset. Paa Hjemveien følte han sig efter sin Forklaring Ildebefindende og kastede et Par Gange op, hvorimod hans Hustru Intet feilede førend sin Hjemkomst og først henad Natten eller Morgenen fik heftige Brækninger **med andre Symptoner paa Forgiftning, hvorfor Arrestanten den** paafølgende Dag henvendte sig til Lægen, som han imidlertid ikke

anmodede om at indfinde sig, men som gav ham noget Medicin, men d. 7. August om Morgenen afgik hun ved Døden.

Der udbredte sig strax det Rygte, at hun var forgivet, og Liget som var begravet d. 11. August 1855, blev derfor atter opgravet d. 8. Mai 1856 for at obduceres, og den derefter fortagne Undersøgelse gav saavel efter de obducerende Lægers, som efter den Kongelige Sundhedscollegiums Erklæring det Resultat, at det ikke kunde betvivles, at hun var død som Følge af Arsenikforgiftning.

Kort efter Hustruens Død flyttede Arrestantinden, som d. 26. August 1855 havde født et Barn, til hvilken Arrestanten udlagdes som Fader, sammen med Arrestanten, og uagtet det ved Amtets Decret af 28. Januar 1857 paalagdes dem at entholde sig fra hinanden, ere de, ogsaa efterat de ved nærværende Rets Dom af 18. December 1857 ere blevne ansete hver med 4 Dages Fængsel på Vand og brød for Overtrædelse af Decretet vedblevne deres forargelige Samliv.

Arrestanten, som, efter længere haardnakket at have nægtet at være skyldig i det ham paasigtede Hoer og Giftmord, endelig d. 3. Februar d. A. tilstod det, hvilken Tilstaaelse, der er bestyrket ved samtlige i Sagen tilveie-

Side 40.

1862. Octbr. 7. A. p. 61. bragte Oplysninger, han i de følgende Forhør gjentagne Gange har vedgaaet, har senere atter tilbagekaldt sin Forklaring herom, men i Henhold til L. 1-15-1 vil der intet Hensyn kunne tages hertil, od det maa derfor billiges, at Arrestanten som er født 11. November 1815 og ved allerhøieste Resolution af 3. September 1853 har erholdt Straffen for et tidligere begaaet Hoer eftergivet, men den ovenanførte Undtagelse, ellers ikke tidligere har været tiltalt eller straffet, er for det forøvede Giftmord ved den indankede Dom anset efter Frdng. 4 October 1833 § 10 cfr. L. 6-9-12 og Frdng. 24. September 1824 med at have sit Liv forbrudt og henlægges på Steile og Hjul, ved hvilken Straf den for det begaaede Hoer og for Overtrædelse af Amtsdecretet forskyldte absorberes. Arrestantinden, hvis senere Tilbagekaldelse af den af hende afgivne ovenfor refererede Tilstaaelse om hendes Deelagtighed i Giftmordet i Henhold til L. 1-15-1 ikke kan komme i Betragtning, er endvidere ved hendes egen med det iøvrigte Oplyste stemmende Tilstaaelse overbeviist at have gjort sig skyldig i Tyveri, idet hun har frastjaalet Maren Hansdatter noget Sengeomhængstøi af Værdi 1 Rd. Og Kjøbmand Christophersen et 8 sk vurderet Lommetørklæde og 5 Mk., uden at der med disse Tyverier har været forbundet kvalificerende Omstændigheder. De Bestjaalne have frafaldet Krav paa Erstatning.
62. Endelig har hun vedgaaet urigtigen at have udlagt den førstnævnte Arrestant som Fader til det af hende den 17. Januar f. A. fødte barn uagtet dette efter hendes Paastand er avlet med en Anden. Arrestantinden, der er født den 24. Juni 1834 og med foranførte Undtagelse ikke tidligere tiltalt eller straffet, er ved den indankede Dom for hendes Deelagtighed i Giftmordet rettelig anset efter Frdng. 4 October 1833 §§ 26 og 25 cfr. L. 6-9-1 og Frdng. 24 septbr. 1824 med at have sit Liv forbrudt og hendes Hoved at sættes på en Stage, ved hvilken Straf den af hende for Tyveri, Overtrædelse af Amtsdecretet og urigtig Udlæggelse af Barnefader forskyldte absorberes.
63. Arrestanten Johan Elias Ekmann har efter langvarig Benægtelse endelig vedgaaet at have overladt sin Broder, den ovennævnte Arrestant 1½ Unze

64. Arsenik, men skjøndt hans Broder har forklaret, at han sagde til nærværende Arrestant at han vilde bruge Arsenikken til dermed at forgive sin Hustru, har han vedholdende benægtet at have været vidende herom, hvorimod hans Broder skal have sagt til ham, at han vilde forgive Ræve eller Hunde med det, hvorhos som Grund til sin tidligere Benægtelse af, at have overladt Broderen Giften, har anført, at han, som var bleven underrettet af Maren Kirstine Pedersdatter om det begaaede Giftmord, ikke ved sin Forklaring vilde bringe sin Broder i Ulykke. Vel har Arrestanten benægtet at have givet ham saadan Underretning, ligesom det maatte vække han Mistanke, at Broderen som selv kunde have kjøbt Arsenikken, henvendte sig til ham herom, og forskjellige Ytringer, som Arrestanten kort efter Mordet skal have ladet falde, tyde ogsaa paa at han har havt Kundskab om det, men disse Omstændigheder skjønnes dog ikke at være tilstrækkelige til, som ved Underrettsdommen statueret, at ansee ham som Medskyldig i Mordet, og han, som er født den 3. Februar 1807 og gjentagne Gange har været anset med Fængsel paa Vand og Brød for fornærmeligt
65. Forhold mod forskellige Autoriteter, vil derfor være at frifinde, dog efter Omstændighederne kun for Actors videre Tiltale.

Side 41.

1862. Octbr. 7. A. p. 65. Underrettsdommen, ved hvilken han er anset med Tugthuusarbeide paa Livstid, vil derfor forsaavidt være at forandre.
Hvad angaaer Tiltalte Anne Johanne Hansdatter, Huusmand Peder Larsens Hustru, som er døbt d. 3. Juni 1809, og ikke tidligere tiltalt eller straffet, da er det ved hendes egen med det i øvrigt Oplyste stemmende Tilstaaende godtgjort, at hun har taget og beholdt en til 3 Rd. Vurderet Haardkjæde med Guldlæs, som hun ved en Barnedaab fandt i Kirken paa Gulvet i den Stol, hvor hun sad tilligemed en anden Kone, som havde tabt Kjæden der, og da der efter Omstændighederne ikke findes aldeles tilstrækkelig Grund til at forkaste hendes Forklaring om, at hun troede at den ved en tidligere Leilighed var tabt der af en Anden, maa det billiges, at hun ved den indankede Dom er anset efter Frdg. 11.
66. April 1840 § 58 med en Straf, som passende findes bestemt til 2 Gange 5 Dages Fængsel på Vand og Brød. Paastand om Erstatning for Kjæden er Eierinde frafalden.
Hvad endelig angaaer Tiltalte Dyr læge Henriksen, da er det af ham, efterat han først i længere Tid havde nægtet saadant, vedgaaet at han har solgt Arsenik til Arrestanten Johan Elias Ekmann og for denne Overstrædelse af Bestemmelserne i Frdng. 1 April 1796 § 1 er der retteligen idømt ham en Mulct til Odense Amts Fattigkasse, som dog efter Omstændighederne findes at burde bestemmes til 100 Rd., istedetfor at den ved den indankede Dom er fastsat til 50 Rd.
I Henseende til Bestemmelserne af Actionens Omkostninger vil Underrettsdommen ligeledes være at stadfæste, dog at der endvidere tillægges Procurator Saxtorph for hans Møde ved Nyborg Kjøbstads Politiret d. 25. Novbr. 1856 et Salair af 2 Rd., hvorhos Arrestanterne og de Tiltalte ville have, paa samme Maade som ved Underrettsdommen i Henseende til de øvrige
67. Omkostninger bestemt, at udrede Salair til Actor og Defensorerne for Overretten, Cancelliraad Nyholm og Procuratorerne Herforth, Christensen, From, Lindhard og Møller, som bestemmes til 15 Rd. for hver af de 4 Første og 5 Rd. For hver af de 2 Sidste.
Sagens Behandling i 1ste Instants og den befalede Sagførelse for begge Retter har været lovlig.

Thi kjendes for Ret.

Arrestanten Johan Elias Ekman bør for Actors Videre Tiltale i denne Sag fri at være. Iøvrigt bør Underrettsdommen ved Magt at stande, dog saaledes at den Tiltalte Dyrlæge Lars Henrik Henriksen idømte Mulct bestemmes til 100 Rd., og der Tillægges Procurator Saxtorph i Salair 2 Rd.

Actor og Defensorerne for Overretten, Cancelliraad Nyholm og Procuratorerne Herforth, Christensen, From, Lindhard og Møller, tillægges i Salair, de 4

68. Førstnævnte hver 15 Rd. Og de 2 Sidstnævnte hver 5 Rd., som tilligemed de ommeldte 2 Rd. til Procurator Saxtorph, udredes af Arrestanten Martinus Adolph Ekman eller Martinus Adolph Eliassen, Arrestantinden Maren Kirstine Pedersen eller Pedersdatter, Arrestanten Johan Elias Ekman og de Tiltalte Anne Johanne Hansdatter og Dyrlæge Lars Henriksen paa samme Maade som i Henseende til de øvrige Actionsomkostninger er bestemt.

Den idømte Mulct at udrede inden 8 Uger efter denne Doms

1862. Octbr. 7. A. p. 68. lovlige Forkyndelse og Dommen i det Hele at efterkommes under Adfærd efter Loven.

1862. Octbr. 15. A. p. 70. **Indstævning** til Højesteret paa det Offentliges vegne.

1862. Novbr. 6.

Ordre

Defensorer Salicath, Brock, Liebe, Henrichsen.